

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2021/1545

z dnia 29 kwietnia 2021 r.

zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2019, sekcja I – Parlament Europejski

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2019, sekcja I – Parlament Europejski,
 - uwzględniając art. 100 i art. 104 ust. 3 Regulaminu oraz załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0044/2021),
- A. mając na uwadze, że w poświadczeniu sprawozdania końcowego księgowy Parlamentu Europejskiego (zwanego dalej „Parlamentem”) stwierdził, iż uzyskał wystarczającą pewność, że przedstawia ono rzetelnie we wszystkich istotnych aspektach sytuację finansową, wyniki operacji i przepływy pieniężne w Parlamencie;
- B. mając na uwadze, że zgodnie ze zwykłą procedurą przesłano 192 pytania do administracji Parlamentu, a otrzymane pisemne odpowiedzi zostały publicznie omówione przez parlamentarną Komisję Kontroli Budżetowej w obecności wiceprzewodniczącego odpowiedzialnego za budżet, sekretarza generalnego, dyrektora Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych (zwanego dalej „Urzędem”) oraz audytora wewnętrznego;
- C. mając na uwadze, że zawsze możliwa jest poprawa jakości, wydajności i skuteczności zarządzania finansami publicznymi, zaś kontrola jest konieczna w celu dopilnowania, by przywódcy polityczni i administracja Parlamentu byli rozliczani przed obywatelami Unii;

Zarządzanie budżetem i finansami przez Parlament

1. zauważa, że ostateczna kwota środków w budżecie Parlamentu na rok 2019 wyniosła 1 996 978 262 EUR, tj. 18,5 % środków w dziale V wieloletnich ram finansowych ⁽¹⁾ przeznaczonych na wydatki administracyjne wszystkich instytucji unijnych w 2019 r., i w stosunku do budżetu w 2018 r. (1 950 687 373 EUR) kwota ta wzrosła o 2,4 %;
2. zauważa, że całkowita kwota dochodów zaksięgowanych na dzień 31 grudnia 2019 r. wyniosła 207 521 070 EUR (w porównaniu z 193 998 910 EUR w 2018 r.), w tym 36 566 236 EUR dochodu przeznaczanego na określony cel (w porównaniu z 30 783 590 EUR w 2018 r.);
3. zwraca uwagę, że 67,8 % łącznej kwoty zobowiązań przeznaczono na cztery rozdziały: rozdział 10 („Członkowie instytucji”), rozdział 12 („Urzędnicy i pracownicy tymczasowi”), rozdział 20 („Budynki i koszty dodatkowe”) oraz rozdział 42 („Wydatki związane z asystentami posłów”), co wskazuje na dużą nieelastyczność w odniesieniu do głównej części wydatków Parlamentu;
4. odnotowuje następujące dane liczbowe, na podstawie których zamknięto rachunki Parlamentu za rok budżetowy 2019:

a) Dostępne środki (EUR)

środki na 2019 r.:	1 996 978 262
środki przeniesione nieautomatycznie z roku budżetowego 2018:	—
środki przeniesione automatycznie z roku budżetowego 2018:	299 095 028
środki odpowiadające dochodowi przeznaczonemu na określony cel na 2019 r.:	36 566 236
środki przeniesione odpowiadające dochodowi przeznaczonemu na określony cel z 2018 r.:	49 010 988
Ogółem:	2 381 650 514

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

b) Wykorzystanie środków w roku budżetowym 2019 (EUR)

zobowiązania:	2 332 411 812
dokonane płatności:	2 035 068 314
środki przeniesione automatycznie, w tym środki wynikające z dochodu przeznaczanego na określony cel:	306 712 540
środki przeniesione nieautomatycznie:	—
środki anulowane:	38 744 124

c) Wpływy do budżetu (EUR)

otrzymane w 2019 r.:	207 521 070
----------------------	-------------

d) Całkowity bilans na dzień 31 grudnia 2019 r. (EUR)	1 685 376 397
--	----------------------

5. zwraca uwagę, że zaciągnięto zobowiązania na 98,8 % środków z budżetu Parlamentu, w kwocie 1 973 232 524 EUR, a stopa anulowania wyniosła 1,2 %; odnotowuje z zadowoleniem, że podobnie jak w poprzednich latach osiągnięto bardzo wysoki wskaźnik wykonania budżetu; zauważa, że środki na płatności wyniosły ogółem 1 698 971 864 EUR, co oznacza, że wskaźnik wykonania w odniesieniu do środków na płatności wyniósł 86,1 %;
6. zwraca uwagę na fakt, że anulowane środki na rok 2019, w kwocie 23 745 738 EUR, związane były przede wszystkim z wydatkami związanymi z budynkami, jak również z wynagrodzeniami i innymi świadczeniami;
7. odnotowuje, że w roku budżetowym 2019 zatwierdzono osiemnaście przesunięć zgodnie z art. 31 i 49 rozporządzenia finansowego, na kwotę 76 028 316 EUR, czyli 3,8 % ostatecznych środków; zauważa, że 45,3 % przesunięć związanych było z polityką Parlamentu w zakresie nieruchomości, a w szczególności ze wsparciem finansowym na potrzeby rocznych opłat w odniesieniu do projektu budynku im. Konrada Adenauera; odnotowuje, że przesunięcia związane z odroczeniami w odniesieniu do decyzji Zjednoczonego Królestwa o wystąpieniu z Unii Europejskiej stanowiły 25 %;

Opinie Trybunału Obrachunkowego na temat wiarygodności rachunków za rok 2019 oraz legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw

8. przypomina, że Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) przeprowadza szczegółową kontrolę wydatków administracyjnych i innych wydatków łącznie dla wszystkich instytucji unijnych; zwraca uwagę, że wydatki administracyjne i pochodne obejmują wydatki na zasoby kadrowe (wynagrodzenia, świadczenia oraz emerytury i renty), które stanowią 60 % łącznych wydatków, oraz wydatki na budynki, wyposażenie, energię, telekomunikację i informatykę;
9. stwierdza, że z ogółu dowodów kontroli wynika, iż w wydatkach w dziale „Administracja” nie wystąpił istotny poziom błędów; zauważa także, że na podstawie trzech skwantyfikowanych błędów szacowany poziom błędów w dziale V wieloletnich ram finansowych („Administracja”) jest niższy niż próg istotności;
10. przyjmuje do wiadomości szczegółowe ustalenia dotyczące Parlamentu zawarte w rocznym sprawozdaniu Trybunału dotyczącym wykonania budżetu Parlamentu za rok budżetowy 2019 (zwanym dalej „sprawozdaniem Trybunału”); odnotowuje z zaniepokojeniem, że Trybunał stwierdził błędy w jednej płatności na rzecz jednej z europejskich partii politycznych, które dotyczyły braku zgodności z zasadami kwalifikowalności wydatków, a konkretnie nie zostały przedstawione pisemne dokumenty umowne ani dowody dotyczące faktycznie poniesionych kosztów; ubolewa, że Trybunał zgłosił podobne niedociągnięcia w operacjach związanych z grupami politycznymi i europejską partią w swoich sprawozdaniach rocznych w latach 2014, 2015 i 2016; wzywa do zapewnienia większej przejrzystości w wymianie informacji, aby uniknąć takich sytuacji w przyszłości; zauważa jednak, że chociaż zawsze istnieje możliwość poprawy, w ostatnich latach odnotowano wiele pozytywnych zmian;
11. zwraca uwagę na odpowiedź udzieloną przez Parlament w postępowaniu kontryktoryjnym z Trybunałem, w której ponownie przeanalizowano i uwzględniono poszczególne przypadki, na które zwrócono uwagę we wnioskach wyciągniętych przez Trybunał; przypomina, że podczas gdy administracja Parlamentu jest służbą zatwierdzającą płatność dotacji na rzecz europejskich partii politycznych, nie jest odpowiedzialna za ich faktyczne wydatkowanie, oraz że same europejskie partie polityczne są odpowiedzialne za legalność i prawidłowość swoich operacji; odnotowuje, że Parlament przekazał europejskim partiom politycznym wszechstronne informacje i wytyczne dotyczące kwestii, w przypadku których zostały stwierdzone problemy; wzywa Trybunał do regularnego kontrolowania wydatków europejskich partii politycznych;

Sprawozdanie roczne audytora wewnętrznego

12. zauważa, że na posiedzeniu komisji przedmiotowo właściwej z audytorem wewnętrznym, które odbyło się w dniu 16 listopada 2020 r., audytor wewnętrzny przedstawił swoje sprawozdanie roczne oraz opis przeprowadzonych i zgłoszonych przez siebie prac mających na celu zapewnienie wystarczającej pewności, które w 2019 r. obejmowały następujące kwestie:
- audyt zamówień i realizacji umów w sektorze usług gastronomicznych (Dyrekcja Generalna ds. Infrastruktury i Logistyki (DG INLO));
 - audyt grup odwiedzających (Dyrekcja Generalna ds. Komunikacji (DG COMM));
 - audyt dodatku na koszty pomocy parlamentarnej w odniesieniu do asystentów krajowych (Dyrekcja Generalna ds. Finansów (DG FINS));
 - pierwsze sprawozdanie z kontroli systemów informatycznych: zarządzanie uprawnieniami i tożsamością użytkowników;
 - audyt finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (DG FINS);
 - wstępny przegląd ram ochrony danych Parlamentu;
 - działania następcze dotyczące działań otwartych ujętych w sprawozdaniach z audytu wewnętrznego – etapy I i II w 2019 r.;
13. z zadowoleniem przyjmuje i popiera działania, które audytor wewnętrzny uzgodnił lub uzgadnia obecnie z właściwymi dyrekcjami generalnymi w wyniku zadań mających na celu zapewnienie wystarczającej pewności:
- w odniesieniu do audytu zamówień i realizacji umów w sektorze usług gastronomicznych (DG INLO): osiągnięcie celów kontroli wewnętrznej dzięki, w szczególności, zapewnieniu dłuższych terminów dla zamówień, które to terminy są proporcjonalne do złożoności specyfikacji; zapewnienie jaśniejszych, istotniejszych i dokładniejszych specyfikacji istotnych warunków zamówienia; zapewnienie przejrzystej oceny ofert opartej na opublikowanych kryteriach i odpowiednio udokumentowanej; zatwierdzanie umów koncesji ad hoc przez służby prawne; krytyczne znaczenie zarządzania zmianami umów koncesji zgodnie z przepisami; poprawa monitorowania zarządzania i sprawozdawczości (Parlament przypomina, że wyżej wymienione działania mają zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania, iż procedury zamówień publicznych przyciągną więcej ofert, co prowadzi do lepszej konkurencji i lepszych usług w określonym czasie; podkreśla znaczenie uwzględnienia kryteriów zrównoważenia środowiskowego i czynników społecznych);
 - w odniesieniu do audytu grup odwiedzających: wzmocnienie zapewniania regularnych płatności i wydajności wdrażania przepisów dotyczących środków finansowych, w tym lepsze definicje kosztów kwalifikowalnych i okresu kwalifikowalności; zwiększenie adekwatności i skuteczności kontroli *ex ante* i *ex post* dotyczących zwrotu kosztów; zapewnienie pełnej zgodności z obowiązującymi przepisami w odniesieniu do pokrywania wydatków grup odwiedzających; środki zapewniające pełne wdrożenie programu grup odwiedzających;
 - w odniesieniu do pierwszego sprawozdania z kontroli systemów informatycznych: zarządzanie uprawnieniami i tożsamością użytkowników: ograniczenie do absolutnego minimum zapewniania prawa uprzywilejowanego dostępu do infrastruktury UNIX/LINUX dla tak zwanych superużytkowników; wzmocnienie kontroli dostępu na szczeblu centralnym względem próby aplikacji o znaczeniu krytycznym; ustanowienie procedur bezpieczeństwa względem kont uprzywilejowanych w celu zdefiniowania zasad kontroli dostępu;
 - w odniesieniu do audytu kosztów pomocy parlamentarnej (DG FINS), skupienie się na zgodności regulacyjnej i należyтым zarządzaniu finansami w ramach procesów pokrywania wydatków asystentów krajowych posłów, w szczególności zakresie działań w obszarze zawodowych i umownych obowiązków upoważnionych płatników oraz ich corocznych rozliczeniach księgowych;
 - w odniesieniu do pierwszego etapu audytu finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (DG FINS), skupienie się na procesach rejestrowania europejskich partii i fundacji politycznych oraz monitorowaniu ich kwalifikowalności, współpracy funkcjonalnej między Urzędem a urzędnikiem zatwierdzającym Parlamentu oraz praktycznych aspektach wdrażania głównych przepisów;
 - w odniesieniu do wstępnego przeglądu ram ochrony danych Parlamentu, które zostaną przyjęte w ramach programu prac kontroli wewnętrznej na 2020 r., skupienie się na zapewnianiu zgodności ram ochrony danych Parlamentu z rozporządzeniem (UE) 2018/1725^(?), zapewnieniu zrównoważonej struktury zarządzania gwarantującej zgodność z obowiązkami dotyczącymi zarządzania danymi osobowymi, wraz ze środkami zabezpieczającymi te dane oraz na wiarygodnej i spójnej sprawozdawczości na temat zarządzania przez instytucję swoimi danymi osobowymi;

(?) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

14. zauważa, że w ramach działań następczych w 2019 r. zamknięto 36 spośród 93 działań otwartych; zauważa z zaniepokojeniem, że oprócz tych zatwierdzonych działań podjęto łącznie 124 otwarte działania ujęte w sprawozdaniach z audytu, w tym działania, które nie zostały jeszcze wdrożone, z czego 62 działania wiążą się z istotnym ryzykiem; oczekuje podjęcia wysiłków przez różne dyrekcje generalne w celu zapewnienia zamknięcia zaległych działań oraz wdrożenia uzgodnionych działań w ustalonych terminach; wzywa sekretarza generalnego do złożenia organowi udzielającemu absolutorium sprawozdania z zamknięcia pozostałych działań w trakcie przesłuchań w Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu w październiku i listopadzie 2021 r.;

Działania w następstwie rezolucji w sprawie absolutorium za rok 2018

15. odnotowuje pisemne odpowiedzi udzielone Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu w dniu 21 września 2020 r. w związku z rezolucją w sprawie udzielenia absolutorium za rok 2018, a także wystąpienie sekretarza generalnego dotyczące poszczególnych kwestii i wniosków zawartych w rezolucji Parlamentu w sprawie udzielenia absolutorium za rok 2018 oraz wymianę poglądów z posłami, która po nim nastąpiła;
16. wyraża ubolewanie, że nie wszystkie niezbędne działania zastępcze zostały wdrożone w odpowiedzi na niektóre zalecenia zawarte w rezolucji Parlamentu w sprawie udzielenia absolutorium budżetowego za rok 2018 oraz że w dokumencie dotyczącym działań następczych w związku z udzieleniem absolutorium nie przedstawiono żadnego uzasadnienia takiego stanu rzeczy; zwraca się do sekretarza generalnego o przekazanie Prezydium wszystkich wniosków o podjęcie działań zawartych w rocznych rezolucjach w sprawie udzielenia absolutorium, o opracowanie planu działania w celu uwzględnienia zaleceń i podjęcia działań następczych oraz o włączenie wyników tego działania do rocznych sprawozdań z działalności; podkreśla, że sekretarz generalny i wiceprzewodniczący odpowiedzialny za budżet powinni utrzymywać regularne kontakty z Komisją Kontroli Budżetowej Parlamentu w sprawach dotyczących budżetu Parlamentu i jego wykonania; uważa, że powinny one mieć miejsce w ciągu całego roku, a nie tylko w ramach procedury udzielania absolutorium; ponawia swój apel do Prezydium o poprawę przejrzystości procedury decyzyjnej, zwłaszcza w odniesieniu do terminowego publikowania odpowiednich dokumentów i informacji na stronie internetowej Prezydium;
17. docenia kroki podjęte w celu ułatwienia przejścia na usługi nowego dostawcy dla żłobka Parlamentu; wzywa właściwe służby do ciągłego monitorowania wyników pracy nowego zespołu, w celu zagwarantowania utrzymania zadowalającego poziomu usług, a także, między innymi, w celu dopilnowania, aby zachowano odpowiedni stosunek liczby opiekunów do liczby dzieci;
18. ubolewa, że nie zostały podjęte dalsze działania dotyczące dobrowolnego funduszu emerytalnego ze względu na liczbę członków funduszu kwestionujących decyzję Prezydium z dnia 10 grudnia 2018 r. przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwanym dalej „Trybunałem Sprawiedliwości”); wzywa sekretarza generalnego do natychmiastowego poinformowania Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu o orzeczeniu Trybunału Sprawiedliwości;
19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że znacznie ograniczono wykorzystanie płatności gotówkowych, a posłowie korzystali z oferowanej przez zmieniony regulamin możliwości przekazywania odpowiedzialności finansowej za sponsorowane wizyty specjalistom, tj. upoważnionym płatnikom lub biurom podróży zamiast akredytowanym asystentom parlamentarnym; odnotowuje jednak z zaniepokojeniem, że sekretarz generalny nie wydał jeszcze oceny nowego regulaminu, i wzywa do przygotowania takiej oceny; podkreśla konieczność skonsultowania się z audytorem wewnętrznym w zakresie istniejących procedur podczas przygotowywania takiej oceny;
20. wyraża ubolewanie z powodu braku równowagi płci wśród kadry kierowniczej administracji Parlamentu; dostrzega jednak pozytywne zmiany w tym względzie i przyjmuje do wiadomości nowe cele; dostrzega potrzebę ciągłego monitorowania tej kwestii;
21. przypomina o rezolucji w sprawie absolutorium za rok 2018, w której zwrócono się do Prezydium o zwiększenie liczby osób z niepełnosprawnościami pracujących w administracji Parlamentu;
22. ponownie wzywa sekretarza generalnego, aby kładł nacisk na potrzebę prawdziwej równowagi geograficznej w postaci proporcjonalnej reprezentacji wszystkich państw członkowskich na wszystkich szczeblach pracowniczych, w tym na najwyższych szczeblach kierowniczych; zauważa trudności, jakie Parlament napotkał przy zatrudnianiu niektórych narodowości; podkreśla znaczenie zwiększania atrakcyjności Parlamentu jako pracodawcy we wszystkich państwach członkowskich;
23. z zadowoleniem przyjmuje notę sekretarza generalnego w sprawie zarządzania sprawami osób z niepełnosprawnościami w administracji Parlamentu Europejskiego; podkreśla, że dziesięć zobowiązań podjętych w nocy należy nadal realizować w obecnym okresie legislacyjnym w dziedzinie dostępności cyfrowej i fizycznej; zwraca się o informowanie organu udzielającego absolutorium o poczynionych postępach;

24. przypomina, że art. 11 Regulaminu wprowadza obowiązek publikowania przez sprawozdawców, kontrsprawozdawców i przewodniczących komisji informacji dotyczących spotkań odbytych z udziałem przedstawicieli grup interesu w trakcie sporządzania sprawozdań; zauważa z zadowoleniem, że od początku nowej kadencji na stronie internetowej Parlamentu dostępna jest niezbędna infrastruktura umożliwiająca posłom publikowanie zaplanowanych spotkań z udziałem przedstawicieli grup interesu w celu zwiększenia przejrzystości; zauważa, że 324 z 705 obecnych posłów opublikowało na stronie internetowej Parlamentu co najmniej jedno spotkanie z przedstawicielem grup interesu do dnia 1 grudnia 2020 r.; zachęca jednak do dalszej poprawy dostępności i użyteczności tego narzędzia, w tym poprzez informowanie sprawozdawców, kontrsprawozdawców i przewodniczących komisji o obowiązku publikowania takich informacji, aby mogło ono spełniać swoją funkcję, jaką jest uczynienie Parlamentu bardziej otwartym, przejrzystym i odpowiedzialnym wobec obywateli;
25. przypomina, że przewodniczący Parlamentu polecił służbom Parlamentu wprowadzenie szeregu zmian do narzędzia w celu poprawy jego przyjazności dla użytkownika, przede wszystkim poprzez połączenie go z rejestrem służącym przejrzystości i obserwatorium legislacyjnym; wzywa Parlament do wprowadzenia tych zmian bez dalszej zwłoki;

Kontekst ogólny

26. odnotowuje wymianę poglądów pomiędzy wiceprzewodniczącym odpowiedzialnym za budżet, sekretarzem generalnym i członkami Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu w obecności audytora wewnętrznego i dyrektora Urzędu, która miała miejsce w dniu 16 listopada 2020 r. w kontekście procedury udzielania Parlamentowi absolutorium za 2019 r.;
27. wskazuje, że wybory europejskie w maju 2019 r. skutkowały podziałem kadencji Parlamentu na dwie połowy w 2019 r., przy czym pierwsza skupiała się na przyjmowaniu przepisów, a druga na rozpoczęciu nowej kadencji parlamentarnej;
28. zauważa, że 9. kadencja Parlamentu została ukonstytuowana z 61 % nowych posłów, co stanowi znaczny wzrost w porównaniu z poprzednimi kadencjami oraz przewidywanym poziomem wynoszącym 50 %, na podstawie którego ustanowiono budżet Parlamentu na 2019 r.;
29. przypomina, że trzykrotne odroczenie daty wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii w 2019 r. wywarło istotny wpływ na budżet Parlamentu na 2019 r.; wskazuje, że wynagrodzenia i świadczenia dla brytyjskich posłów i ich asystentów były wypłacane przez okres dłuższy niż pierwotnie przewidywano, co doprowadziło do znacznie wyższej liczby i ogólnego kosztu koniecznych przesunięć budżetowych w ramach budżetu Parlamentu; z zadowoleniem przyjmuje elastyczność zarządzania umowami o pracę akredytowanych asystentów parlamentarnych brytyjskich posłów przez Dyрекcję Generalną ds. Personelu (DG PERS);
30. odnotowuje z zadowoleniem konsolidację działu obsługi akredytowanych asystentów parlamentarnych jako punktu kompleksowej obsługi, aby zarządzać całym procesem rekrutacji akredytowanych asystentów parlamentarnych, a także rolę DG PERS w ułatwianiu wprowadzania i integracji nowych posłów i akredytowanych asystentów parlamentarnych po wyborach oraz w udanym zarządzaniu zmianą kadencji parlamentarnej za pośrednictwem specjalnej grupy zadaniowej DG PERS ds. wyborów w 2019 r., która sprawiła, że na potrzeby pierwszej sesji miesięcznej 9. kadencji Parlamentu zawarto 1 292 umowy zatrudnienia akredytowanych asystentów parlamentarnych (tj. dla 93 % posłów), zaś do końca roku zawarto 2 017 umów;
31. wyraża ubolewanie z powodu trudności, jakie posłowie napotykały w szybkim zatrudnieniu asystentów na początku kadencji z powodu zwiększonej aktywności DG PERS; wzywa do wzmocnienia zespołów administracji Parlamentu odpowiedzialnych za rekrutację akredytowanych asystentów parlamentarnych przed rozpoczęciem każdej nowej kadencji, przez okres niezbędny do zatrudnienia przez posłów swoich asystentów, do zapewnienia im kompleksowych szkoleń przed rozpoczęciem kadencji oraz do końca okresu dużego obciążenia pracą;
32. potwierdza potrzebę wdrożenia przepisów regulaminu pracowniczego dotyczących terminu składania wniosków o dodatek na ponowne zagospodarowanie na równych zasadach dla wszystkich kategorii pracowników; wzywa DG PERS do przyjrzenia się w szczególności przypadkom byłych akredytowanych asystentów parlamentarnych, w odniesieniu do których ustawowy termin nie został prawidłowo zastosowany pod koniec kadencji parlamentarnej w lipcu 2019 r.;
33. pochwała przejście nowych zadań w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi względem stażystów posłów w następstwie decyzji Prezydium o wzmocnieniu ram ich rekrutacji w dniu 2 lipca 2019 r.;

34. z zadowoleniem przyjmuje udane ukończenie w 2019 r. nowego środowiska pracy dla posłów w Brukseli i Strasburgu; pochwała fakt, że remont wszystkich biur posłów w Brukseli (1 biuro osobiste na posła + 2 biura dla personelu) i w Strasburgu (1 biuro osobiste + 1 biuro dla personelu) został przeprowadzony w rekordowym czasie i przed terminem, a także w ramach budżetu przewidzianego na roboty, a nowe wyposażenie, w tym zintegrowane rozwiązania informatyczne, zostało zainstalowane po kosztach niższych niż pierwotnie przewidywano; odnotowuje, że zmieniony plan przydziału biur dla posłów i grup politycznych opierał się na najbardziej wydajnym wykorzystaniu dostępnej powierzchni biurowej; wyraża ubolewanie, że zasada ta doprowadziła do tego, iż niektóre grupy polityczne mają swoich posłów rozproszonych w różnych budynkach i na różnych piętrach bez logicznego połączenia, co rozbija jedność grup politycznych; wyraża również ubolewanie, że podział biur pomiędzy grupy polityczne skłonił niektóre z nich do przeniesienia się do budynków zewnętrznych, które nie są już związane z główną działalnością Parlamentu, co doprowadziło do strukturalnego oddzielenia personelu od posłów; zwraca uwagę, że budynek Trèves 1 jest słabo wyposażony w usługi i należy nadać priorytet znalezieniu rozwiązań umożliwiających połączenie go z głównymi budynkami;
35. zauważa, że ustalenia dotyczące pracy zdalnej i wideokonferencji, a także głosowania na odległość są obecnie częścią ustaleń Parlamentu dotyczących pracy posłów; wzywa Prezydium do zbadania, w jaki sposób można nadal oferować te możliwości wszystkim posłom, którzy sobie tego życzą, i ile by to kosztowało, oraz do zbadania możliwości korzystania z tych rozwiązań również w przyszłości, tak aby umożliwić posłom zarówno odbywanie posiedzeń w swoich okręgach wyborczych, jak i z kolegami w Brukseli w ramach tzw. tygodni hybrydowych; zauważa jednak, że fizycznej obecności w pomieszczeniach Parlamentu nie można w pełni zastąpić pracą zdalną;
36. ubolewa nad faktem, że nie istnieje system gwarantujący, że posłowie, którzy są tymczasowo nieobecni z uzasadnionego powodu, takiego jak urlop macierzyński, urlop rodzicielski, długotrwałe zwolnienie lekarskie lub urlop opiekuńczy, będą mogli nadal wykonywać swoje podstawowe obowiązki, przede wszystkim zabierać głos w debatach i głosować; jest zdania, że stoi to w sprzeczności z podstawowymi wartościami Unii, ponieważ oznacza, że głosowanie na kobietę może wiązać się z tymczasowym brakiem reprezentacji; wzywa Prezydium do zbadania, w jaki sposób można w przyszłości nadal umożliwiać zdalny udział w posiedzeniach oraz jak zapewnić zastępstwo posłów – kobiet i mężczyzn – na urlopie rodzicielskim lub w wyżej wymienionych przypadkach; wzywa Radę do zmiany art. 6 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich (europejska ordynacja wyborcza), aby zaradzić tej sytuacji w odniesieniu do urlopu rodzicielskiego; wzywa Prezydium do wprowadzenia zmian w Regulaminie;
37. zauważa, że wydawany przez Unię Europejską dokument laissez-passer należy przyznawać członkom, urzędnikom i innym pracownikom Unii, na podstawie warunków określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1417/2013⁽³⁾; przypomina, że art. 5 ust. 3 Regulaminu określa prawo wszystkich posłów do wystąpienia z wnioskiem o wydanie unijnego laissez-passer umożliwiającego posłom „swobodne poruszanie się po terytorium państw członkowskich i innych krajów, które uznają go za ważny dokument podróży”, ponieważ dokument laissez-passer jest uznawany za ważny dokument podróży przez organy państw członkowskich; wyraża ubolewanie z powodu doniesień niektórych posłów, że dokument laissez-passer nie jest w pełni uznawany jako ważny dokument podróży w niektórych państwach członkowskich; zwraca się do Parlamentu o zbadanie tych sytuacji i skonsultowanie się z właściwymi organami w celu zapewnienia braku ograniczeń dla posłów w swobodnym przemieszczaniu się w drodze na posiedzenia Parlamentu lub po ich zakończeniu;
38. przyznaje, że porozumienie między Parlamentem, Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym i Komitetem Regionów przyniosło korzyści finansowe i administracyjne, które przyczyniają się do należytego zarządzania finansami odnośnych instytucji; przypomina jednak, że zdaniem Komitetów porozumienie to jest niewyważone i nie było w całości respektowane przez Parlament; uważa, że przedłużenie lub zmiana obecnego porozumienia muszą rozstrzygnąć wszystkie nierozwiązane kwestie; zwraca się do odnośnych instytucji o wspólne przedstawienie Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego sprawozdania w sprawie tego porozumienia i jego bieżącego przeglądu;

Komunikacja i wybory

39. wyraża poparcie dla sposobu, w jaki Parlament zwiększył widoczność wyborów europejskich, przez zbudowanie i stymulowanie aktywności szerokiej sieci mediów, partnerów i wolontariuszy, którzy odgrywali rolę podmiotów opiniotwórczych w ramach swoich sieci, a także przez zaangażowanie się w prace tej sieci; zauważa jednak z niepokojem, że frekwencja w wyborach europejskich w 2019 r. pozostała w niektórych krajach zbyt niska; uważa, że kampania mająca na celu zapewnienie widoczności wyborów europejskich i roli Parlamentu w procesie ustawodawczym powinna mieć charakter stały, ze szczególnym uwzględnieniem tych krajów;

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1417/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające formę dokumentu laissez-passer wydawanego przez Unię Europejską (Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 26).

40. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ponad 50 % obywateli Unii uprawnionych do głosowania wzięło udział w wyborach, oraz zauważa z satysfakcją, że frekwencja wzrosła po raz pierwszy od pierwszych wyborów bezpośrednich w 1979 r.; wyraża jednak ubolewanie, że nie zastosowano systemu czołowych kandydatów przy mianowaniu przewodniczącego Komisji Europejskiej, inaczej niż po wyborach w 2014 r.; zauważa, że system ten zwiększa przejrzystość i odpowiedzialność Komisji przed Parlamentem; zauważa, że przewodniczący Komisji Europejskiej uznaje potrzebę poprawy wytycznych politycznych w tej dziedzinie; podkreśla, że zgodnie z wytycznymi politycznymi należy dokonać przeglądu sposobu mianowania i wybierania przywódców instytucji;
41. podkreśla potrzebę uczynienia europejskiego procesu wyborczego bardziej dostępnym dla osób z niepełnosprawnościami;
42. zauważa, że konieczne było przeprowadzenie wyborów europejskich również w Zjednoczonym Królestwie oraz że Parlament rozszerzył swoją kampanię informacyjną na Zjednoczone Królestwo;
43. przypomina, że w 2019 r. DG COMM zatrudniała 813 pracowników i zarządzała 5,3 % całkowitego budżetu Parlamentu;
44. uważa, że informowanie obywateli Unii o politycznym charakterze Parlamentu i pracy wykonywanej przez jego posłów jest obecnie ważniejsze niż kiedykolwiek wcześniej; zachęca Parlament i jego DG COMM do podejmowania wszelkich wysiłków na rzecz podnoszenia świadomości na temat Parlamentu, jego uprawnień, decyzji i działań wśród mediów, zainteresowanych stron i ogółu społeczeństwa; zwraca się do DG COMM o kontynuowanie wysiłków na rzecz uczynienia strony internetowej Parlamentu bardziej dostępną, intuicyjną, spójną i przyjazną dla użytkownika, ponieważ ma ona zasadnicze znaczenie dla zbliżenia tej instytucji do obywateli;
45. zauważa, że Prezydium przydzieliło DG COMM zadanie zwiększenia świadomości wśród obywateli w całej Unii na temat nadchodzących wyborów w celu zwiększenia uczestnictwa demokratycznego; z zadowoleniem przyjmuje wkład kampanii informacyjnej Parlamentu dotyczącej wyborów w 2019 r. w najwyższą od 20 lat frekwencję wyborczą; wyraża poparcie dla innowacyjnej instytucjonalnej strategii komunikacyjnej Parlamentu na potrzeby wyborów europejskich w 2019 r., mającej na celu zwiększenie świadomości na temat wyborów i zachęcanie obywateli do głosowania; zauważa, że strategia opierała się na wzmacnianiu relacji z mediami oraz rozwoju solidnej sieci partnerów; uważa, że ogromne znaczenie dla Parlamentu ma ciągłe angażowanie obywateli Unii z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji nie tylko w roku organizacji wyborów, ale podczas całej kadencji; podkreśla znaczenie ustanowienia synergii z istniejącymi kanałami i zacieśnienia współpracy z biurami kontaktowymi Parlamentu Europejskiego w celu uniknięcia powielania działań i efektywnego wykorzystania pieniędzy podatników;
46. wyraża głębokie zaniepokojenie stroną internetową „EP Today” i jej wprowadzającym w błąd wykorzystaniem nazwy Parlamentu i symboliki Unii; z niepokojem zauważa, że EUvsDesinfo odkryło, iż 99 % artykułów, które pojawiły się na stronie „EP Today” było w rzeczywistości pobrane z innych stron internetowych, takich jak „Voice of America” lub „Russia Today”; jest zaniepokojony faktem, że w następstwie dochodzenia przeprowadzonego przez EU DisinfoLab odkryto, iż trwająca 15 lat szeroko zakrojona operacja wywierania wpływu była z powodzeniem wymierzona w Unię za pomocą ponad 750 fałszywych mediów lokalnych i ponad 10 organizacji pozarządowych typu „zombie”; wyraża zaniepokojenie, że operacja ta z powodzeniem dotarła do posłów i zaangażowała ich, zanim została zidentyfikowana i zbadana; wzywa DG COMM Parlamentu do koordynacji działań z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych i Komisją w celu podjęcia działań w tej sprawie;
47. zauważa, że przed wyborami i w ich trakcie wszystkie odpowiednie zainteresowane strony Parlamentu były informowane na bieżąco o dezinformacji i zagrożeniach dla Parlamentu ze strony podmiotów dążących do podważenia jedności i europejskiej demokracji; wzywa Parlament do podjęcia konkretnych działań, aby przeciwdziałać dezinformacji za pomocą regularnych informacji i ostrzeżeń oraz do organizowania odpowiednich szkoleń i działań zwiększających świadomość dla posłów, pracowników i odwiedzających; wzywa Parlament do dalszego wzmocnienia komunikacji zewnętrznej na temat swoich działań;
48. przypomina, w kontekście zdecentralizowanej kampanii wyborczej, o roli biur kontaktowych Parlamentu Europejskiego, które pobudzały zaangażowanie obywateli i mediów dzięki wzmocnionym zespołom prasowym oraz współpracowały w partnerstwie z zainteresowanymi stronami i podmiotami opiniotwórczymi, aby docierać do nowych odbiorców, w szczególności młodego pokolenia; domaga się kontynuowania aktywnej roli biur kontaktowych w państwach członkowskich w całym okresie kadencji;

49. wyraża zaniepokojenie w związku z dochodzeniem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (EIOD) w sprawie korzystania przez Parlament z usług firmy zajmującej się kampaniami politycznymi z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki w celu przetwarzania danych osobowych w ramach działań związanych z wyborami europejskimi w 2019 r.; zauważa, że dochodzenie w sprawie korzystania przez Parlament z usług NationBuilder zakończyło się pierwszą w historii naganą EIOD udzieloną instytucji unijnej z powodu naruszenia art. 29 rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do wyboru i zatwierdzenia podwykonawców przetwarzania, z których usług korzystał NationBuilder; zauważa ponadto, że EIOD udzielił następnie drugiej nagany, po tym jak Parlament nie opublikował zgodnej z przepisami polityki prywatności dla strony internetowej „thistimeimvoting” w terminie wyznaczonym przez EIOD; zauważa z zadowoleniem, że w obu przypadkach Parlament działał zgodnie z zaleceniami EIOD; powtarza stwierdzenia EIOD dotyczące zagrożenia, jakie stanowi manipulacja w sieci, oraz tego, jak silne zasady ochrony danych są niezbędne dla demokracji, zwłaszcza w erze cyfrowej;
50. odnotowuje poszczególne pozycje wydatków z 2019 r. w rozbiciu na następujące pozycje:

Pozycja wydatków	Wydatki w 2019 r.
Koszty personelu	24 293 036 EUR
Koszty budynków	11 051 311 EUR
Koszty ochrony	1 586 598 EUR
Koszty komunikacji	11 906 438 EUR
Ogółem	49 137 382 EUR

51. odnotowuje, że podczas posiedzenia w dniu 11 lutego 2019 r. Prezydium potwierdziło utrzymanie biura Parlamentu w Londynie; zauważa, że w dniu 5 października 2020 r. Prezydium potwierdziło zamknięcie biura terenowego w Edynburgu do końca 2020 r.; przyznaje, że biuro kontaktowe Parlamentu Europejskiego w Zjednoczonym Królestwie, jak również delegatura Unii Europejskiej przy Zjednoczonym Królestwie, będzie nadal odgrywać kluczową rolę dla Parlamentu w świadczeniu usług na rzecz posłów przebywających na delegacji w Zjednoczonym Królestwie oraz w dalszym angażowaniu obywateli, społeczeństwa obywatelskiego, rządu, środowiska parlamentarnego i mediów w tym państwie; zauważa w związku z tym, że biuro kontaktowe w Zjednoczonym Królestwie współpracuje z delegaturą Unii Europejskiej w ramach odpowiednich kompetencji Parlamentu i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych; przypomina, że status i autonomia personelu Parlamentu w Zjednoczonym Królestwie powinny być zagwarantowane zgodnie z ustalonym modelem biura waszyngtońskiego, które funkcjonuje z powodzeniem; wyraża zatem ubolewanie z powodu odmowy uznania przez rząd Wielkiej Brytanii pełnego statusu dyplomatycznego ambasadora Unii Europejskiej w Wielkiej Brytanii; wzywa Prezydium i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do znalezienia wraz z władzami brytyjskimi praktycznego rozwiązania w celu przyznania statusu dyplomatycznego pracownikom Parlamentu zatrudnionym w biurze kontaktowym w Londynie;
52. przypomina o wyrażonych już w ubiegłym roku obawach dotyczących decyzji Prezydium z 11 lutego 2019 r. w sprawie wsparcia parlamentarnego dla misji Unii Europejskiej przy ASEAN w Dżakarcie, delegacji Unii Europejskiej przy Unii Afrykańskiej w Addis Abebie oraz delegacji Unii Europejskiej przy Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku; podkreśla, że wszelkie nowe decyzje muszą opierać się na dokładnej analizie kosztów i korzyści, i powtarza, że ze względu na szczególnie charakter tego wsparcia parlamentarnego Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu powinna otrzymać odpowiednie szczegółowe informacje; ubolewa, że nie opracowano jeszcze wymiernych wskaźników; przyjmuje do wiadomości, że sekretarz generalny zamierza wprowadzić wymierne wskaźniki w celu oceny rocznych wyników w ramach cyklu planowania strategicznego, monitorowania i sprawozdawczości Parlamentu; zwraca się do sekretarza generalnego o pilne przeprowadzenie tej oceny i przedstawienie jej, gdy tylko będzie dostępna, Komisji Budżetowej i Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu;
53. podkreśla potrzebę ożywienia kultury debaty w Parlamencie; z zadowoleniem przyjmuje decyzję o nałożeniu na posłów obowiązku wygłaszania przemówień z mównicy stojącej przodem do sali plenarnej; uważa, że kulturę debaty można również poprawić poprzez zapewnienie wystarczającej ilości czasu na wymianę argumentów i kontrargumentów, na przykład poprzez rozszerzenie procedury niebieskiej kartki;

Oficjalnie zaproszone grupy odwiedzających

54. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Parlament podejmuje istotne wysiłki, aby udoskonalić usługi oferowane odwiedzającym i poszerzyć ich zakres; przyjmuje z radością imponującą liczbę 1,5 mln odwiedzających wszystkie siedziby Parlamentu w 2019 r., a także wzrost o 26 %, jeżeli chodzi o liczbę osób młodych w porównaniu z 2018 r.;
55. odnotowuje z zadowoleniem, że w następstwie wprowadzenia w życie w styczniu 2017 r. przez Prezydium nowych przepisów dotyczących przyjmowania grup odwiedzających przeprowadzony został audyt grup odwiedzających obejmujący cały rok 2019, a w grudniu 2019 r. DG COMM zaproponowano plany działania mające na celu wzmocnienie ram zarządzania i kontroli oraz ram regulacyjnych mających zastosowanie do zwrotu kosztów grupom odwiedzających; podkreśla jednak, że nie należy zapominać o celu grup odwiedzających, jakim jest przybliżanie obywatelom Parlamentu, jego obowiązków i interakcji z innymi instytucjami Unii, funkcjonowania Unii oraz jej środowiska, w tym przyjmujących ich miast;
56. zauważa, że zmienione przepisy dotyczące wypłaty środków finansowych na potrzeby oficjalnie zaproszonych grup odwiedzających weszły w życie 1 stycznia 2017 r.; przypomina, że zgodnie z zasadą braku zysku przewidzianą w tych przepisach opiekunowie grup mają obowiązek zwrotu wszelkich niewykorzystanych środków finansowych po zweryfikowaniu przez służby Parlamentu deklaracji finansowej; domaga się lepszego zagwarantowania, że zarządzanie oficjalnie zaproszonymi grupami odwiedzających jest ściśle zgodne z mającymi zastosowanie przepisami, w tym z procesem zwrotu kosztów związanych z osobami odwiedzającymi z niepełnosprawnościami; ponawia swój apel o usunięcie możliwości wyznaczania akredytowanych asystentów parlamentarnych na opiekunów grupy w celu przekazywania odpowiedzialności finansowej za sponsorowane grupy odwiedzających wyłącznie członkowi grupy lub profesjonalistom, tj. agentom rozliczającym lub biurom podróży;
57. przypomina, że audytor wewnętrzny Parlamentu rozpoczął w 2019 r. audyt wdrażania nowych przepisów oraz że w swoich wnioskach, sfinalizowanych w 2020 r., audytor wewnętrzny podkreślił, iż środki finansowe na potrzeby grup odwiedzających powinny być coraz bardziej dostosowywane do rzeczywistych kosztów ponoszonych przez grupy, że konieczne jest wzmocnienie kontroli ex ante, gdy wpłacane są pierwsze środki, oraz że należy wzmocnić istniejący system kontroli ex post; powtarza, że wnioski audytora wewnętrznego powinny być brane pod uwagę podczas oceny istniejących procedur i opracowywania ściślejszych kontroli ex ante w celu unikania możliwości akumulacji środków w sposób wymykający się kontroli; domaga się dalszej oceny obecnego poziomu kontroli ex post;
58. zwraca uwagę, że przyjmowanie oficjalnie zaproszonych grup odwiedzających osób z niepełnosprawnościami może wiązać się z dodatkowymi kosztami i wymaga wyższych wkładów finansowych, dlatego zaleca Prezydium zbadanie możliwości przyznania wyższych środków w celu pokrycia wszystkich kwalifikujących się wydatków takich grup;
59. popiera działalność Parlamentarium w Brukseli, które przyjęło 307 105 odwiedzających w 2019 r., co stanowi istotny wzrost w porównaniu z 2018 r., a także Domu Historii Europejskiej, który przyjął 199 256 odwiedzających w 2019 r., o 21 % więcej niż w 2018 r.; pochwała sukces centrów Europa Experience w Berlinie, Lublanie, Strasburgu, Helsinkach, Kopenhadze i Tallinnie; odnotowuje, że służby Komisji zdefiniowały wspólny program prac, którego celem jest ukończenie tworzenia centrów Europa Experience we wszystkich państwach członkowskich do 2024 r.;

Budynki

60. przypomina, że w 2019 r. DG INLO zatrudniała 609 pracowników i zarządzała 12,6 % całkowitego budżetu Parlamentu;
61. ma świadomość, że w dniu 11 marca 2019 r. Prezydium zatwierdziło nowe podejście do przyszłych propozycji rynku nieruchomości na potrzeby biur kontaktowych Parlamentu Europejskiego i przestrzeni Europa Experience w szeregu państw członkowskich;
62. ma świadomość znaczenia polityki w zakresie nieruchomości, w szczególności ukończenia ostatecznych robót montażowych w budynku Montoyer 63 w Brukseli, który został przekazany do eksploatacji w 2019 r., a także projektu Adenauer w Luksemburgu, który ma się zakończyć do końca czerwca 2023 r.; rozumie, że w 2019 r. Komisja Budżetowa Parlamentu zatwierdziła przesunięcie zbiorcze w wysokości 31 mln EUR na poczet płatności zaliczkowych w ramach projektu, które nie obejmują kosztów zarządzania projektem, kosztów finansowych, jednostek certyfikowanych itp.; ubolewa nad zwiększonymi kosztami wynikającymi z opóźnień w budowie i zauważa, że transakcje z przedsiębiorstwami budowlanymi (związane z opóźnieniem w realizacji projektu) były konieczne, aby uniknąć dalszych opóźnień i kosztów (między 5 % a 15 % kwoty umowy);

63. zauważa, że nowa strategia w zakresie nieruchomości na okres po 2019 r., przyjęta przez Prezydium w kwietniu 2018 r., skupiła się na jeszcze niewystarczająco uwzględnionych potrzebach, w tym dostosowaniu pomieszczeń do zmieniających się schematów posiedzeń (konceptja sal posiedzeń specjalnie dostosowanych do posiedzeń trójstronnych), rozwijaniu działań lokalnych i zbliżaniu się do obywateli dzięki włączaniu centrów Europa Experience do biur kontaktowych Parlamentu Europejskiego, dalszej poprawie bezpieczeństwa budynków Parlamentu i ich renowacji oraz eliminowaniu luki we wzajemnych połączeniach między centralnymi budynkami Parlamentu dzięki preferowaniu zakupu budynków względem najmu;
64. wyraża zaniepokojenie z powodu zaległych działań uzgodnionych z audytorem wewnętrznym w 2018 r. w odniesieniu do znacznego ryzyka resztkowego związanego z konserwacją, remontem i eksploatacją budynków; wzywa Prezydium do przyjęcia kompleksowej polityki konserwacji i przedstawienia sprawozdania organowi udzielającemu absolutorium; z zadowoleniem przyjmuje stopniowe wycofywanie umów dotyczących zlecenia funkcji zarządzania na zewnątrz oraz wynikające z tego oszczędności;
65. zauważa, że w przypadku największego projektu budowlanego Parlamentu – rozbudowy budynku im. Konrada Adenauera w Luksemburgu – zbliżono się do zakończenia pierwszego etapu budowy, skrzydła wschodniego; podkreśla, że wieża jest zajmowana przez pracowników Parlamentu od jesieni 2019 r., a pozostała część skrzydła wschodniego ma być stopniowo zajmowana od listopada 2020 r.; zauważa, że budowa skrzydła zachodniego budynku ma rozpocząć się pod koniec 2020 r., a jej zakończenie planowane jest do 2023 r.;
66. odnotowuje istotne elementy infrastruktury Parlamentu, wśród których można wyszczególnić następujące pozycje:

Budynki w Brukseli	Budynki w Luksemburgu	Budynki w Strasburgu
11 – własność	2 – własność	5 – własność
4 – najem	3 – najem	
659 092 m ²	343 879 m ²	344 283 m ²
Biura kontaktowe PE i ich oddziały		
Ogółem	37	
własność	12	
najem	25	
powierzchnia	28 383 m ²	

67. przypomina, że w 2020 r. Parlament ogłosił międzynarodowy konkurs architektoniczny obejmujący dwie opcje: kompleksowy remont środowiskowy lub przebudowę budynku im. Paula-Henriego Spaaka; podkreśla, że przy remoncie/przebudowie należy brać pod uwagę opłacalność i efektywność energetyczną jako kryteria wiodące; oczekuje, że jak najszybciej zostanie przeprowadzona szczegółowa i publiczna ocena kosztów i efektywności energetycznej wybranej propozycji, w oparciu o podsumowanie wstępnego projektu, który zostanie opracowany przez zwycięskiego architekta w 2021 r. oraz przedstawiony Komisji Budżetowej i Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu; domaga się, by remont/przebudowa uwzględniała obecne potrzeby Parlamentu, opisane w zaktualizowanej strategii w zakresie nieruchomości na okres po 2019 r.; podkreśla, że remont/przebudowa powinny uwzględniać również obecne potrzeby posłów i pracowników w związku z ostatnimi ograniczeniami oraz nowymi wymogami zdrowotnymi i bezpieczeństwa;
68. odnotowuje decyzję Prezydium z dnia 25 listopada 2019 r. w sprawie utworzenia centrów dla odwiedzających Europa Experience we wszystkich państwach członkowskich do końca obecnej kadencji (2024 r.) oraz bieżące tempo wdrażania tej decyzji; wzywa sekretarza generalnego do regularnego informowania parlamentarnej Komisji Budżetowej i Komisji Kontroli Budżetowej o stanie wdrażania;

69. z zadowoleniem przyjmuje pomysł, by Parlament zobowiązał się do przeprowadzenia niezbędnego dostosowania i remontu swoich budynków w celu stworzenia środowiska dostępnego dla wszystkich użytkowników zgodnie z normami Unii i krajowymi ramami prawnymi; podkreśla, że prace nad poprawą dostępności dla osób z niepełnosprawnościami i osób o ograniczonej możliwości poruszania się rozpoczęły się już w Strasburgu oraz że projekty takie będą kontynuowane zarówno w Brukseli, jak i w Strasburgu, a także w sześciu biurach kontaktowych Parlamentu Europejskiego; wzywa do kontynuowania takich remontów we wszystkich pozostałych budynkach Parlamentu poprzez przyjęcie zobowiązania do spełnienia funkcjonalnych wymogów dostępności dotyczących otoczenia zabudowanego określonych w załączniku III do dyrektywy (UE) 2019/882 ⁽⁴⁾, oraz poprzez odwołanie się do odpowiednich norm międzynarodowych i europejskich w odniesieniu do spełnienia tych wymogów w toku postępowań o udzielenie zamówienia, tak aby posłowie, pracownicy i odwiedzający będący osobami z niepełnosprawnościami i osobami o ograniczonej możliwości poruszania się mieli dostęp do budynków i mogli korzystać z ich wyposażenia na równi z innymi osobami, zgodnie z zobowiązaniami określonymi w Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; podkreśla, że należy udostępnić środki finansowe w celu skutecznego pokrycia tych działań/wydatków;
70. wyraża zaniepokojenie, że w 2017 r. podjęto decyzję o zamknięciu obiegu ciepłej wody w biurach posłów w Brukseli i Strasburgu, która nadal obowiązuje; zauważa, że decyzja o zaprzestaniu dystrybucji ciepłej wody w biurach posłów w Brukseli i Strasburgu została podjęta przez kwestorów w dniu 24 października 2017 r. w związku z zagrożeniem zdrowia wywołanym obecnością szkodliwych bakterii z rodzaju Legionella w starzejących się i niszczących systemach hydraulicznych budynków; zauważa, że główne wyzwanie związane z przywróceniem produkcji ciepłej wody w budynkach Parlamentu wynika z faktu, że dokładne oczyszczenie przestarzałej instalacji rurowej, która obejmuje kilka ślepych rur, wymagałoby jej zupełnego wycofania z eksploatacji, oraz że taki projekt na znaczną skalę wymaga szczegółowego studium wykonalności uwzględniającego wpływ przeprowadzek, przeniesień, zapylenia i hałasu na prace legislacyjne posłów; wzywa DG INLO do dalszego wdrażania środków kompensacyjnych;
71. zauważa, że w 2019 r. ogłoszono pierwsze zaproszenie do składania ofert w celu zawarcia umów na nowe pomieszczenia bankowe i zakończyło się ono tym, że tylko jeden bank zdecydował się złożyć ofertę na tę samą powierzchnię, którą sam wcześniej zajmował; zauważa, że w 2020 r. zorganizowano drugie zaproszenie do składania ofert w celu zajęcia pozostałych dwóch pomieszczeń bankowych i nie otrzymano żadnych ofert; wyraża ubolewanie, że oddział ING był otwarty tylko przez dwa pierwsze miesiące obecnej kadencji parlamentarnej – czas wystarczający na otwarcie rachunków dla wielu nowo wybranych posłów i zatrudnionych akredytowanych asystentów parlamentarnych – a następnie został zamknięty; zauważa, że supermarket również postanowił nie przedłużać swojej koncesji, ale z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w przyszłości na parterze budynku Spinelli będzie znajdować się market spożywczy; zwraca się do administracji o dokonanie przeglądu i uatrakcyjnienie warunków korzystania z koncesji handlowych w celu przyciągnięcia usługodawców wysokiej jakości;
72. wyraża zaniepokojenie z powodu braku usług w budynku Trèves 1; zwraca się do Parlamentu, aby w pierwszej kolejności rozważył rozwiązanie zapewniające skuteczne połączenie tego budynku z głównymi budynkami Parlamentu, w których odbywa się większość działań parlamentarnych;
73. zwraca uwagę na niedawne doniesienia mediów, że kamery termowizyjne używane w pomieszczeniach Parlamentu do pomiaru temperatury wszystkich osób wchodzących do Parlamentu zostały wyprodukowane przez firmę Hikvision, przedsiębiorstwo importujące z Chin i produkujące kamery dla prowincji Sinciang w Chinach ⁽⁵⁾; przypomina, że firma Hikvision została oskarżona o dostarczanie sprzętu do nadzoru do obozów dla internowanych w tej prowincji ⁽⁶⁾; zauważa, że istnieje niedopuszczalne ryzyko, iż Hikvision, poprzez swoją działalność w Sinciang, przyczynia się do poważnych naruszeń praw człowieka; przypomina, że w 2019 r. Parlament przyznał Ilhamowi Tohti Nagrodę im. Sacharowa na rzecz Wolności Myśli za jego wysiłki na rzecz ochrony praw ludności ujgurskiej w Chinach; uważa zatem, że stosowanie kamer termowizyjnych tego dostawcy w pomieszczeniach Parlamentu jest niedopuszczalne; wzywa sekretarza generalnego do rozwiązania umowy z firmą Hikvision i usunięcia wszystkich kamer termowizyjnych tej firmy z pomieszczeń Parlamentu; podkreśla, że w przyszłości administracja powinna z większą rozważą podchodzić do wyboru dostawców sprzętu;

Bezpieczeństwo i ochrona

74. przypomina, że w 2019 r. Dyrekcja Generalna ds. Bezpieczeństwa i Ochrony (DG SAFE) zatrudniała 770 pracowników i zarządzała 1,5 % całkowitego budżetu Parlamentu;

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70).

⁽⁵⁾ <https://www.dw.com/en/exclusive-eu-taps-chinese-technology-linked-to-muslim-internment-camps-in-xinjiang/a-55362125>.

⁽⁶⁾ <https://www.npr.org/2019/10/08/768150426/u-s-blacklists-chinese-tech-firms-over-treatment-of-uighurs?t=1611915285989>.

75. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż od 2015 r. nie miał miejsca żaden poważny incydent bezpieczeństwa wewnątrz obiektów Parlamentu; wyraża jednak zaniepokojenie dużą liczbą posłów, sekretariatów grup politycznych i akredytowanych asystentów parlamentarnych będących ofiarami kradzieży w obiektach Parlamentu; zauważa, że szacowana globalna wartość przedmiotów, która wynosi około 60 000 EUR rocznie, utrzymuje się na stabilnym poziomie w okresie ostatnich trzech lat; oczekuje nieprzerwanego wzmacniania poziomu bezpieczeństwa;
76. odnotowuje natychmiastowe działania, zatwierdzone przez Prezydium na posiedzeniu w dniu 22 lipca 2020 r., które obejmowały kampanię informacyjną, ochronę wartościowego sprzętu informatycznego, wcześniejsze powiadomienie o pracach konserwacyjnych oraz przekazywanie oddzielnych kluczy generalnych dla każdego piętra i ścisłe ograniczenie ich dystrybucji; nie pochwała jednak konkretnych komunikatów i ogólnego tonu kampanii informacyjnej na temat kradzieży w budynkach Parlamentu, gdyż wydają się one raczej obarczać winą posłów i personel niż rozpowszechniać praktyczne zalecenia dotyczące bezpieczeństwa; oczekuje od Parlamentu rozważenia długoterminowych środków w celu zapobiegania kradzieżom, w tym między innymi zaproponowanie różnych poziomów praw dostępu w obiektach Parlamentu, zwiększenie zakresu telewizji przemysłowej oraz dalsze działania związane z polityką zarządzania kluczami, w tym możliwość zainstalowania elektronicznych zamków do drzwi, biorąc pod uwagę konieczną proporcjonalność między niezbędnymi inwestycjami a faktyczną wartością skradzionych przedmiotów, jak również ochronę prywatności;
77. wzywa do wdrożenia strategii ewakuacji wewnętrznej w sytuacjach nadzwyczajnych dla osób o ograniczonej mobilności lub z niepełnosprawnościami;
78. z zadowoleniem przyjmuje środki podejmowane w celu zwiększenia bezpieczeństwa budynków Parlamentu, w szczególności kontrolę personelu usługodawców zewnętrznych, oraz internalizację ogólnych usług ochrony w Luksemburgu, zatwierdzoną przez Prezydium w 2012 r., na którą wywarły jednak wpływ roboty budowlane w nowym budynku im. Konrada Adenauera II; podkreśla, że przypadki agresywnych protestujących, którzy wkraczają do instytucji publicznych w państwach członkowskich i grożą pracownikom i posłom, są niepokojące, i dlatego zachęca DG SAFE do oceny obecnych środków bezpieczeństwa i przedstawienia zaleceń dotyczących dalszej poprawy;
79. popiera międzyinstytucjonalną współpracę w zakresie bezpieczeństwa, w tym podpisanie protokołu ustaleń dotyczącego kontroli personelu usługodawców zewnętrznych pracujących w instytucjach Unii w Belgii, utworzenie międzyinstytucjonalnej grupy roboczej odpowiedzialnej za harmonizację środków bezpieczeństwa stosowanych w biurach kontaktowych Parlamentu i przedstawicielstwach Komisji w państwach członkowskich, bieżącą wspólną analizę przeprowadzaną przez służby bezpieczeństwa instytucji Unii w celu określenia i mapowania najbardziej odpowiednich obszarów wzmocnionej współpracy, a także zakresu tej możliwej współpracy, w tym możliwości dzielenia niektórych usług, oraz postępy we wprowadzaniu międzyinstytucjonalnej przepustki;
80. z zadowoleniem odnotowuje wszczęcie procedur rynkowych w celu wprowadzenia systemu automatycznego rozpoznawania pojazdów na wszystkich wjazdach i wyjazdach z parkingów, jak również przeprowadzkę do budynku im. Konrada Adenauera II;
81. przypomina jednak, że publiczny dostęp do Parlamentu to coś, co go wyróżnia, i że należy zachować odpowiednią równowagę z niezbędnymi środkami bezpieczeństwa;

Cyberbezpieczeństwo i bezpieczeństwo ICT

82. przypomina, że w 2019 r. Dyrekcja Generalna ds. Innowacji i Wsparcia Technologicznego (DG ITEC) zatrudniała 480 pracowników i zarządzała 6 % całkowitego budżetu Parlamentu;
83. przypomina o zadaniu konsultacyjnym przeprowadzonym przez Służbę Audytu Wewnętrznego dotyczącym poważnego incydentu informatycznego, który wystąpił w 2017 r., i jego wpływu na ciągłość działania; zadanie zawierało trzy zalecenia na temat dodatkowej ochrony infrastruktury ICT Parlamentu, uzupełniające wykaz kluczowych i podstawowych systemów informacyjnych o jasniejsze przyporządkowanie zadań do aktywów i określające zależności między aktywami, a także uwzględniło potrzebę wyższego poziomu certyfikacji wynajmowanych pomieszczeń mieszczących sprzęt komputerowy Parlamentu w Brukseli;
84. rozumie znaczenie praw uprzywilejowanego dostępu w pracach w zakresie utrzymania i rozwoju; wzywa DG ITEC do ustanowienia jasnych zasad kontroli dostępu odnoszących się do tych kont uprzywilejowanych oraz do przeglądu przydzielania praw superużytkowników;
85. zatwierdza uruchomienie nowego projektu centrum danych w celu zastąpienia przestarzałego centrum danych Huizingen poziomem II poziomem IV wymaganym w celu poprawy bezpieczeństwa ICT, odporności i ciągłości działania;

86. wspiera wysiłki Parlamentu w 2019 r. mające na celu łagodzenie ryzyka dla cyberbezpieczeństwa, w tym zdefiniowanie i opublikowanie ram cyberbezpieczeństwa Parlamentu, systematyczne oceny ryzyka dla cyberbezpieczeństwa w przypadku nowych wrażliwych aplikacji i coroczny test penetracyjny z internetu; wzywa do dalszego identyfikowania i minimalizowania ryzyka oraz wdrożenia zarządzania opartego na ryzyku; wzywa DG ITEC do poprawy zdolności do przywracania do stanu używalności oraz do wdrożenia planu reagowania na cyberincydenty;
87. podkreśla, że Parlament jest zobowiązany do bezpośredniego zarządzania lub przynajmniej sprawowania bezpośredniej kontroli nad zarządzaniem swoją infrastrukturą krytyczną oraz wrażliwymi, poufnymi danymi; zobowiązuje swoją administrację do wdrożenia tego obowiązku;
88. przypomina o wartości dodanej wolnego i otwartego oprogramowania w zakresie poprawy bezpieczeństwa, ponieważ umożliwia ono Parlamentowi identyfikację i usuwanie słabych punktów, utrzymanie kontroli nad danymi poprzez hosting na swoich serwerach i projektowanie rozwiązań zgodnie z własnymi specyfikacjami, przy jednoczesnej możliwości uniknięcia efektu uzależnienia od dostawcy;
89. przypomina, że rozważając nowe aplikacje wewnętrzne, preferuje rozwiązania oparte na wolnym i otwartym oprogramowaniu nad rozwiązania prawnie zastrzeżone; zwraca się o zgłaszanie organom zarządzającym TIK sytuacji, w których nie wybrano rozwiązań oprogramowania otwartego;
90. dostrzega nieodłączne zagrożenia dla bezpieczeństwa informacji i prywatności, gdy posłowie i pracownicy korzystają z rozwiązań zależnych od stron trzecich w celu wymiany wrażliwych danych bez możliwości kontrolowania przez Parlament sposobu przetwarzania tych danych; zgodnie ze strategicznymi wytycznymi w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego zatwierdzonymi przez Prezydium oraz w celu zaradzenia tej sytuacji zwraca się do Parlamentu o rozważenie umieszczenia na swoich serwerach własnych, opartych na otwartym oprogramowaniu i bezpiecznych rozwiązań w zakresie wirtualnych spotkań i komunikatorów internetowych, tak jak ma to obecnie miejsce w najważniejszych instytucjach państw członkowskich, takich jak francuska administracja centralna i niemiecka Bundeswehra;
91. pochwała wysiłki DG ITEC zmierzające do połączenia części swojej wiedzy eksperckiej i zasobów w obszarze cyberbezpieczeństwa w ramach zespołu reagowania na incydenty komputerowe w instytucjach, organach i agencjach UE (CERT-UE);

Technologia, cyfryzacja i innowacje

92. z zadowoleniem przyjmuje udane ukończenie w 2019 r. systemu zarządzania finansami Parlamentu, który zaczął obowiązywać w roku budżetowym 2020; wyraża zaniepokojenie przestarzałym sprzętem komputerowym oraz wzywa do kontynuowania modernizacji systemów informatycznych obejmującej odnowienie przestarzałego sprzętu komputerowego i dalszy rozwój strategicznych projektów w obszarach e-Parlamentu, środowiska mobilnego dla posłów i personelu;
93. wskazuje, że aktualizacje stopni wynagrodzeń pracowników Parlamentu nie są zautomatyzowane i muszą być ręcznie wprowadzane do systemów informatycznych dotyczących zasobów ludzkich; wyraża zaniepokojenie związane z ryzykiem nienależnych płatności dokonywanych w oparciu o nieprawidłowe informacje wynikające z braku automatyzacji płac; wzywa służby Parlamentu do opracowania zrównoważonego systemu informatycznego na potrzeby stopni wynagrodzeń pracowników we współpracy z innymi instytucjami Unii;
94. aprobuje istotne wysiłki dotyczące ciągłych inwestycji w cyfryzację procesów finansowych, w tym bezproblemowe i udane wdrożenie i stosowanie nowego systemu zarządzania finansami i rachunkowości (SAP) od listopada 2019 r. względem wszystkich transakcji związanych z wykonaniem budżetu, przyjęcie strategii „Renomowanych ośrodków dla usług administracyjnych” w celu poprawy obsługi klientów i sprawności administracyjnej oraz decyzję Prezydium z dnia 17 czerwca 2019 r. o wszczęciu automatyzacji centralnej listy obecności, a także rozszerzenia funkcji e-Portalu jako jednego cyfrowego punktu dla posłów umożliwiającego im zarządzanie swoimi uprawnieniami finansowymi i socjalnymi;
95. wzywa do poprawy obecnego systemu namierzania i śledzenia kwestii związanych z informatyką między jednostkami operacyjnymi służb Parlamentu w celu zwiększenia wydajności i przejrzystości; podkreśla, że wsparcie na miejscu dla posłów i ich biur często rozwiązuje problemy informatyczne szybciej i skuteczniej niż wsparcie telefoniczne;

96. wnioskuję o dopilnowanie, by podjęte zostały odpowiednie środki w zakresie bezpieczeństwa dotyczące wdrażania rozwiązań opartych na chmurze dla Parlamentu, w tym rozwiązań umożliwiających jego suwerenność instytucjonalną; podkreśla, że należy to osiągnąć poprzez zapewnienie własności danych, lokalizację danych na terytorium Unii, unikanie efektu uzależnienia od dostawcy oraz podejście oparte na dywersyfikacji dostawców, aby umożliwić płynne przenoszenie pracy i danych między różnymi warstwami chmury hybrydowej (w obiektach, w chmurze prywatnej i publicznej), jak również między dostawcami usług w chmurze w zależności od potrzeb, a nie tylko na etapie wychodzenia z usług w chmurze, a zatem zapewnić większą elastyczność i więcej opcji rozmieszczania danych, jak uzgodniono w grupie roboczej ds. strategii innowacji w dziedzinie TIK i potwierdzono na Prezydium w ubiegłym roku;
97. przypomina, że te politycznie istotne wymogi polityki dotyczące chmury, tj. dotyczące decyzji na najwyższym szczeblu w sprawie tego, jakie kategorie danych mogą trafić do chmury lub nie, w sprawie definicji suwerennej chmury lub w sprawie wyboru dostawców, zostały wyrażone przez wiceprzewodniczących Parlamentu i muszą zostać uwzględnione w procesie przyjmowania polityki dotyczącej chmury przez Prezydium, przed podpisaniem jakiegokolwiek umowy z dostawcą usług w chmurze;
98. żąda zapewnienia posłom i asystentom prawa do korzystania z wolnego i otwartego oprogramowania biurowego;
99. przypomina o potrzebie przyjęcia bardziej przyjaznego dla użytkownika, systematycznego i skoordynowanego podejścia do tworzenia i przekształcania danych będących przedmiotem zainteresowania publicznego w otwarty, nadający się do odczytu maszynowego format, który jest łatwo dostępny dla użytkowników i możliwy do ponownego wykorzystania; ponownie podkreśla znaczenie, jakie dla Parlamentu ma posiadanie własnej polityki otwartych danych; zwraca się do właściwych służb o przedłożenie Prezydium projektu do zatwierdzenia;
100. przypomina, że nadrzędną zasadą strategii w zakresie chmury jest zabezpieczenie informacji i ochrona danych, co wymaga szczególnej kategoryzacji danych w oparciu o ochronę danych i oceny bezpieczeństwa; zwraca się do Prezydium o zatwierdzenie, po uwzględnieniu analizy ryzyka przygotowanej przez właściwe służby, kategorii danych i aplikacji, które mogą być umieszczone w chmurze, oraz tych, które powinny być przechowywane wyłącznie w Parlamencie;
101. przypomina o potrzebie zapewnienia braku efektu uzależnienia od dostawcy chmury i osiągnięcia wyższego poziomu bezpieczeństwa poprzez wykorzystanie otwartego oprogramowania i otwartych standardów wszędzie tam, gdzie jest to możliwe;
102. zwraca się do administracji o utworzenie na stronie internetowej Parlamentu miejsca, w którym dostępne byłyby wyniki głosowania na posiedzeniu plenarnym każdego posła oraz widoczny byłby podział głosów na grupy polityczne i narodowości posłów, jak również istniałaby możliwość porównania tych danych; zachęca właściwe służby do zbadania wykonalności i przetestowania wizualizacji ostatnich podpisanych poprawek w komisjach i na posiedzeniu plenarnym posłów wolontariuszy na ich osobistej stronie internetowej Parlamentu;
103. z zadowoleniem przyjmuje strategię Digital Workplace4MEP, która wprowadza rozwiązanie sprzyjające mobilności i efektywności; uważa, że wdrożenie wysokiej jakości urządzeń hybrydowych przyczyni się do osiągnięcia celu zarządzania środowiskowego, jakim jest ograniczenie zużycia papieru o 50 % do 2024 r.; oczekuje, że wdrożenie doprowadzi do znacznych oszczędności kosztów w związku z wycofywaniem innych typów urządzeń;
104. zwraca uwagę na cztery ważne dochodzenia prowadzone przez EIOD, w które zaangażowany jest Parlament, a mianowicie dotyczące wykorzystania NationBuilder do przetwarzania danych osobowych w ramach działań związanych z wyborami europejskimi w 2019 r., nieopublikowania w terminie wyznaczonym przez EIOD zgodnej z przepisami polityki prywatności dla strony internetowej „thistimeimvoting” oraz sprawdzania temperatury ciała, a także strony internetowej poświęconej rezerwacji testów w kontekście kryzysu COVID-19; zauważa, że w pierwszych dwóch przypadkach Parlament działał zgodnie z zaleceniami EIOD; przypomina o wspomnianym wcześniej wstępnym przeglądzie ram ochrony danych Parlamentu; wzywa właściwe służby administracji Parlamentu do wyciągnięcia wniosków ze wspomnianych dochodzeń na przyszłość;
105. zauważa, że sieć wi-fi dostępna w siedzibie Parlamentu w Brukseli jest często niestabilna i nie zapewnia braku zakłóceń podczas wirtualnych połączeń wideo; zwraca się do Parlamentu o unowocześnienie obecnego systemu do poziomu wydajności niezbędnego dla pełnej zdalnej pracy Parlamentu;

106. z zadowoleniem przyjmuje dwa europejskie projekty, Red Flags i Digiwhist, które wykorzystują duże zbiory danych do ograniczenia korupcji, i zachęca do korzystania z nowych technologii w ramach cyfryzacji;

Dostęp do przetargów

107. z zadowoleniem przyjmuje ułatwiony dostęp użytkowników do przetargów w Parlamencie; dąży do dalszego usprawnienia procesu cyfryzacji poprzez zapewnienie odpowiedzi na ogólne często zadawane pytania dotyczące procedur udzielania zamówień publicznych oraz zapewnienie przyjaznego dla użytkownika dostępu;
108. odnotowuje obecny instrument e-przetargowy TED jako część procesu cyfrowej transformacji zamówień publicznych, podkreślając jednocześnie potrzebę wprowadzenia wielojęzycznej sekcji pytań i odpowiedzi przy jednoczesnym zapewnieniu ich terminowej aktualizacji;

Powstające technologie w zamówieniach publicznych

109. ponownie podkreśla zaangażowanie Parlamentu na rzecz utrzymania cyfrowej transformacji zamówień publicznych w celu ułatwienia dostępu do zamówień publicznych i promowania cyfrowych innowacji technicznych; zauważa, że przyjęcie przez DG ITEC modelu chmury obliczeniowej pokazuje, jak ważne jest, by zacząć badać potencjał nowych technologii w zamówieniach publicznych;
110. zauważa, że wartość publicznych zakupów towarów i usług oszacowano na 2 bln EUR, czyli 13,3 % PKB ⁽⁷⁾; zauważa, że w badaniu zaktualizowanym w 2020 r. pokazano, jak wykorzystuje się nowe technologie, takie jak blockchain, big data, SI, IoT, druk 3D, do osiągnięcia różnych celów: AI& ML może przewidywać przyszły popyt, kategoryzować wydatki na zamówienia, a Chatbot scan pomagać reagować na pytania użytkowników; zauważa również, że blockchain jest wykorzystywany do zapewnienia przejrzystości na różnych etapach zamówień publicznych oraz do zapewnienia cyfrowego zapisu każdej umowy, każdego procesu, każdej płatności oraz wspólnego, pojedynczego źródła danych; zauważa wreszcie, że druk 3D umożliwia bezpośrednią produkcję różnych części ⁽⁸⁾; zwraca uwagę na fakt, że stosowanie nowych technologii w przetargach publicznych ostatecznie przyczynia się do tak potrzebnej transformacji cyfrowej procesu udzielania zamówień publicznych;

Przejrzystość

111. z dużym zaniepokojeniem zauważa, że według sprawozdań rocznych rejestru służącego przejrzystości z ubiegłych lat około połowa wpisów do rejestru jest nieprawidłowa; obawia się, że rejestr nie może spełnić swojego celu, jakim jest zapewnienie większej przejrzystości w zakresie działalności przedstawicieli grup interesu, jeżeli połowa wpisów do rejestru zawiera informacje niepełne lub nieprawidłowe; wzywa Parlament i Komisję do zajęcia się problemem wysokiego odsetka nieprawidłowych wpisów poprzez zwiększenie, przynajmniej tymczasowo, liczby pracowników sekretariatu wspólnego rejestru na rzecz przejrzystości, systematyczne sprawdzanie wszystkich wpisów pod kątem ich poprawności i kompletności oraz dopilnowanie, aby do rejestru trafiały wyłącznie poprawne wpisy;
112. przypomina, że art. 4 kodeksu postępowania stanowi, w odniesieniu do interesów finansowych i konfliktu interesów, iż oświadczenia majątkowe posłów mają być przedstawiane w sposób precyzyjny; wyraża ubolewanie, że w niektórych przypadkach oświadczenia dotyczące płatnej lub nieodpłatnej działalności zewnętrznej nie są wystarczająco szczegółowe, co stawia pod znakiem zapytania możliwość sprawdzenia takiej działalności pod kątem potencjalnego konfliktu interesów z działalnością parlamentarną; zauważa, że w przypadkach, w których istnieją powody, by sądzić, że przekazane informacje są nieaktualne, przewodniczący może w stosownych przypadkach zwrócić się do posła o poprawienie oświadczenia w ciągu 10 dni; zwraca się do Prezydium o dokonanie przeglądu formatu oświadczeń; zachęca do konsultacji w tym zakresie z odpowiednimi organami państw członkowskich w celu wymiany najlepszych praktyk;

Rekrutacja

113. przypomina, że w 2019 r. DG PERS zatrudniała 459 pracowników i zarządzała 48 % całkowitego budżetu Parlamentu;
114. zauważa, że w wyniku wyborów w 2019 r. odsetek nowych posłów w dziewiątej kadencji osiągnął wysoki poziom 61 %; podkreśla, że w kontekście rosnącej liczby byłych posłów sekretarz generalny i Prezydium powinni ustanowić surowe przepisy regulujące kwestie związane z „prawem drzwi obrotowych” (revolving doors), nakładające na byłych posłów wymóg informowania Parlamentu o ich działalności i zatrudnieniu po zakończeniu mandatu przez okres, który obejmuje co najmniej czas, w którym byli posłowie otrzymują odprawę przejściową na koniec kadencji; wzywa do przeprowadzenia niezależnej oceny, czy taka działalność prowadzi do konfliktu interesów;

⁽⁷⁾ <https://ec.europa.eu/trade/policy/accessing-markets/public-procurement/>.

⁽⁸⁾ https://joinup.ec.europa.eu/sites/default/files/news/2020-06/D.01.06_Final_report_v3.00.pdf.

115. jest przekonany, że kluczem do sukcesu Parlamentu jako pracodawcy jest jego atrakcyjność; wyraża głębokie zaniepokojenie trudnościami napotykanymi podczas rekrutacji osób pochodzących z niektórych państw oraz internalizacji niektórych profili zawodowych; ubolewa nad nadmiernym poleganiem Parlamentu na zewnętrznej wiedzy eksperckiej; zauważa, że DG PERS prowadzi obecnie projekt poświęcony przyciąganiu i utrzymaniu największych talentów, którego celem jest udoskonalenie polityki Parlamentu w zakresie przyciągania i utrzymywania talentów oraz zapewnienie wkładu w rozwój długoterminowej strategicznej wizji Parlamentu w sprawie przyszłych miejsc pracy; wzywa sekretarza generalnego, aby dołożył wszelkich starań w celu zwiększenia różnorodności i równowagi geograficznej wśród pracowników Parlamentu w zakresie proporcjonalnej reprezentacji poszczególnych państw członkowskich, również w odniesieniu do liczby osób zajmujących stanowiska kierownicze, oraz przeanalizował wszystkie dostępne opcje w celu zwiększenia konkurencyjności i atrakcyjności Parlamentu jako pracodawcy;
116. wyraża zaniepokojenie brakiem różnorodności wśród pracowników Parlamentu; wzywa Sekretarza Generalnego, by nadał priorytet zwiększeniu różnorodności; dostrzega trudności w rekrutacji specjalistów ds. informatyki i finansów oraz personelu na niższych szczeblach w Luksemburgu, w szczególności w kategorii AST-SC; podkreśla, że wprowadzenie współczynnika korygującego, który uwzględniałby wyższe koszty utrzymania w tym miejscu pracy, wraz z rekrutacją na wyższe stanowiska, jest niezbędne do rozwiązania tego problemu strukturalnego, i ponawia w związku z tym swój wniosek do Komisji w ramach procedury udzielania absolutorium za rok 2018; podkreśla, że wstępna analiza rzeczowa, którą Trybunał skierował do sekretarza generalnego w tym kontekście, pokazuje, że proces selekcji organizowany przez Europejski Urząd Doboru Kadr nie jest dostosowany do ukierunkowanych konkursów prowadzonych na małą skalę, które najbardziej odpowiadają obecnym potrzebom rekrutacyjnym instytucji Unii; zauważa z zadowoleniem aktywne zaangażowanie Parlamentu w wysiłki międzyinstytucjonalne dotyczące przeglądu aktualnych sposobów prowadzenia konkursów przez Europejski Urząd Doboru Kadr; domaga się opracowania nowych ram selekcji dla specjalistycznych konkursów oraz wprowadzenia mechanizmu regularnego przeglądu procesu selekcji; wzywa sekretarza generalnego do organizowania specjalistycznych konkursów wewnętrznych, w stosownych przypadkach;
117. wyraża ponadto duże zaniepokojenie, że DG ITEC bardzo trudno jest zatrudnić wystarczająco wysoko wykwalifikowanych specjalistów posiadających bardzo konkretne profile zawodowe, wiedzę i doświadczenie; wzywa Parlament do sprawienia, by wniosek ten został przekazany do Europejskiego Urzędu Doboru Kadr, aby lepiej odpowiadać na takie szczególne potrzeby instytucji Unii, w szczególności związane z wiedzą ekspercką Parlamentu w dziedzinie ICT, w obszarze cyberbezpieczeństwa, przetwarzania w chmurze i sztucznej inteligencji; wyraża ubolewanie z powodu nadmiernego polegania przez Parlament na konsultantach zewnętrznych i podkreśla znaczenie dalszego rozwoju przez DG ITEC swojej strategii „Od konsultantów zewnętrznych do pracowników kontraktowych”, aby zminimalizować ryzyko dla bezpieczeństwa Parlamentu;
118. przypomina o znaczeniu osiągnięcia sprawiedliwej równowagi geograficznej wśród pracowników Parlamentu; zauważa, że na podstawie stosunku liczby pracowników do liczby posłów z tego samego państwa członkowskiego nie obserwuje się różnic między starszymi a nowszymi państwami członkowskimi pod względem nadmiernej lub niedostatecznej reprezentacji; zauważa, że pięć najwyższych stosunków odnosi się do pracowników z Belgii, Litwy, Estonii, Słowenii i Malty, podczas gdy pięć najniższych do Polski, Niemiec, Austrii, Niderlandów i Cypru; zwraca uwagę, że obecnie Słowenia i Litwa należą do siedmiu państw członkowskich o najwyższym stosunku liczby kierowników do liczby posłów; wzywa Parlament do dopilnowania, by pracownicy na wszystkich szczeblach byli zatrudniani i awansowani na podstawie ich zdolności, wydajności i uczciwości, bez dyskryminacji ze względu na przynależność państwową; domaga się dalszych wysiłków w celu sprawienia, by zatrudnienie w Parlamencie było tak samo atrakcyjne dla wszystkich narodowości Unii;
119. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że promowanie równych szans jest jednym z głównych elementów polityki zasobów ludzkich prowadzonej przez Parlament, ułatwiając zatrudnienie i wzmacnianie integracji osób z niepełnosprawnościami; wyraża zadowolenie z powodu ciągłego wdrażania planu działania w sprawie równouprawnienia płci w drodze konkretnych środków oraz zatwierdzenia przez Prezydium w dniu 13 stycznia 2020 r. zestawu celów dotyczących równowagi płci na wyższych i średnich stanowiskach kierowniczych w Sekretariacie Parlamentu, które należy osiągnąć do 2024 r.: 50 % kobiet na stanowiskach kierowników działów i dyrektorów, 40 % kobiet na stanowiskach dyrektorów generalnych; podkreśla, że Prezydium musi jeszcze bardziej zwiększyć swoje zaangażowanie na rzecz równości płci, zobowiązując się do realizacji bardziej ambitnych celów, które mają zostać osiągnięte do 2022 r.: 50 % kobiet na stanowiskach kierowników działów i dyrektorów, 50 % kobiet na stanowiskach dyrektorów generalnych; wzywa Prezydium do sformułowania ambitnych celów również w odniesieniu do niższych stanowisk kierowniczych;

120. ponownie podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma wysłuchanie przedstawicieli pracowników podczas omawiania przez Prezydium ogólnych kwestii mających wpływ na politykę kadrową, i ponownie zwraca się do sekretarza generalnego o podjęcie odpowiednich środków w celu wdrożenia tego kluczowego podejścia; ponawia swój wniosek do sekretarza generalnego o podjęcie dalszych kroków w celu zapewnienia przejrzystości i sprawiedliwości w procedurach mianowania kierownictwa wyższego szczebla; zwraca się o pełne wdrożenie środków zalecanych w rezolucji Parlamentu z dnia 18 kwietnia 2018 r., w szczególności o to, by urzędnicy z organów przedstawicielskich pracowników zasiadali w komisjach wybierających kadrę kierowniczą wyższego szczebla w Parlamencie; ponadto wzywa do zapewnienia spójności zewnętrznego publikowania informacji o stanowiskach dla kadry kierowniczej wyższego szczebla oraz staranności w publikowaniu informacji o wolnych miejscach pracy na tych stanowiskach;
121. przypomina ustalenia i zalecenia Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawach połączonych 488/2018/KR i 514/2018/K oraz zwraca się do sekretarza generalnego o dalsze usprawnianie procedur mianowania urzędników wysokiego szczebla w celu zwiększenia przejrzystości i równości; wzywa administrację Parlamentu do corocznego składania sprawozdań w sprawie mianowania urzędników wysokiego szczebla;

Personel, akredytowani asystenci parlamentarni i asystenci krajowi

122. zwraca uwagę na cel ograniczenia zatrudnienia o 6 %, który w 2019 r. skutkował zlikwidowaniem przez Parlament 59 stanowisk w planie zatrudnienia administracji; dostrzega jednocześnie zwiększenie liczby pracowników kontraktowych; ostrzega przed poważnymi konsekwencjami, jakie cięcia budżetowe w administracji lub jakkolwiek redukcja personelu mogą mieć na przyszłość europejskiej służby cywilnej oraz realizację strategii politycznych Unii; w szczególności wyraża zaniepokojenie negatywnym wpływem tego znacznego ograniczenia, będącego następstwem reformy kadrowej z 2014 r., na wyniki Parlamentu, zarówno w ujęciu krótko-, jak i długoterminowym, uznając jednocześnie potrzebę zapewnienia odpowiedzialnego zarządzania budżetem i podejmowania oszczędności w stosownych przypadkach; zauważa, że zakres obowiązków i odpowiedzialności niektórych komisji Parlamentu uległ zwiększeniu, ponieważ są one obecnie odpowiedzialne za kontrolę środków unijnego planu naprawy gospodarczej Next Generation EU w wysokości 750 mld EUR, które wraz z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2021–2027 wynoszą 1,8 bln EUR; wyraża zaniepokojenie niedoborami personelu administracyjnego w odpowiednich sekretariatach; domaga się ponownej oceny sytuacji kadrowej;
123. zauważa, że Trybunał stwierdził, iż instytucje unijne zmniejszyły liczbę stanowisk dla urzędników (tj. pracowników stałych i czasowych), stopniowo zwiększając jednocześnie liczbę pracowników kontraktowych (która wzrosła o 121 % w latach 2012–2018, przy czym podobna tendencja utrzyma się w 2019 r.), co doprowadziło do znacznego wzrostu udziału pracowników kontraktowych w ogólnej liczbie zatrudnionych; wyraża głębokie ubolewanie z powodu braku perspektyw kariery dla pracowników kontraktowych w przypadku administracji Parlamentu; zwraca się do sekretarza generalnego, by przeprowadził ocenę ryzyka związanego z zatrudnianiem coraz większej liczby pracowników kontraktowych, w tym niebezpieczeństwa stworzenia dwupoziomowej struktury zatrudnienia w Parlamencie; podkreśla, że zajmowanie podstawowych stałych stanowisk i wykonywanie najważniejszych stałych zadań należy zlecać stałym pracownikom; zauważa, że w sprawozdaniu Trybunału dotyczącym wykonania budżetu Unii za 2019 r. nie zbadano, czy zastępstwa te wynikały z przeniesienia pracowników zatrudnionych w Strasburgu lub Luksemburgu do Brukseli; wzywa dział kadr Parlamentu do dzielenia się informacjami, w ramach rocznej procedury udzielania absolutorium lub poprzez udostępnienie Trybunałowi odpowiednich informacji w celu uwzględnienia ich w kolejnych sprawozdaniach rocznych z wykonania budżetu, na temat przenoszenia pracowników w trzech miejscach pracy Parlamentu od 2012 r.;
124. ponadto podkreśla fakt, że obecne przepisy dotyczące rozwiązania umowy z akredytowanymi asystentami parlamentarnymi nie przewidują możliwości rozwiązania umowy za obopólną zgodą, co byłoby sposobem na uznanie szczególnych stosunków politycznych między posłami a asystentami, w których obie strony mogą uznać, że wzajemne zaufanie ustało, i skorzystać ze wspólnego rozwiązania bez osłabiania praw socjalnych akredytowanych asystentów parlamentarnych; zauważa, że kwestia ta została podkreślona w kilku sprawozdaniach Parlamentu dotyczących absolutorium i oczekuje, że działania zostaną podjęte jak najszybciej;
125. zauważa, że pracownicy, którzy pracują w instytucjach Unii krócej niż 10 lat, nie są uprawnieni do unijnych świadczeń emerytalnych i muszą przenieść swoje składki do innego funduszu, zgodnego z przepisami Parlamentu odnoszącymi się do rodzaju funduszy i do wieku emerytalnego; zauważa, że wielu brytyjskich akredytowanych asystentów parlamentarnych nie mogło dokonać przeniesienia do niektórych brytyjskich funduszy emerytalnych, które zdaniem Parlamentu nie spełniają wymogów; zwraca się do sekretarza generalnego, aby pilnie przeanalizował tę kwestię w celu zapewnienia wszystkim pracownikom możliwości dostępu do ich składek;

126. przypomina, że Parlament wezwał do przyjęcia przepisów unijnych, które przyznają pracownikom prawo do bycia offline bez narażania się na negatywne reperkusje; zwraca się do Parlamentu o promowanie i stosowanie tej zasady również wobec siebie;
127. jest głęboko zaniepokojony liczbą pracowników przebywających na długotrwałych zwolnieniach chorobowych, ponieważ niektóre z tych przypadków mogą wynikać z wypalenia zawodowego i zakłóceń równowagi między życiem zawodowym a prywatnym; wzywa administrację i liderów grup politycznych do proaktywnego podejścia do pracowników, których może to dotyczyć, do starannej oceny obciążenia personelu pracą oraz do zapewnienia zrównoważonego podziału zadań; podkreśla w związku z tym znaczenie rozsądnego harmonogramu czasu pracy i unikania posiedzeń poza godzinami pracy, które uniemożliwiają posłom i pracownikom zachowanie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, przy jednoczesnym uwzględnieniu ram kalendarza parlamentarnego; z zadowoleniem przyjmuje kampanię „Mind Matters” zainicjowaną w 2018 r. przez DG PERS, aby podnosić świadomość i zwalczać stygmatyzację związaną ze zdrowiem psychicznym; wzywa administrację Parlamentu i liderów grup politycznych do przeprowadzenia oceny ryzyka psychologicznego, aby wykrywać ryzyko psychologiczne w środowisku pracy oraz opracować ukierunkowane plany działań w celu jego eliminowania lub łagodzenia jego negatywnego wpływu; wzywa do ponownej oceny mających zastosowanie przepisów, aby umożliwić szybsze zatrudnianie zastępców w przypadkach długoterminowych zwolnień chorobowych;
128. podkreśla pilną konieczność dokonania przeglądu decyzji Prezydium ustalającej kategorii komisji na podstawie ich obciążenia pracami legislacyjnymi, aby uwzględnić również ich obowiązki związane z budżetem; zauważa, że obecna sytuacja ma szczególnie negatywny wpływ na Komisję Kontroli Budżetowej Parlamentu, która już teraz boryka się z chronicznym niedoborem pracowników i która ma do czynienia z ogromnym obciążeniem pracą ze względu na procedurę udzielania absolutorium, ale ma niewielkie obciążenie pracami legislacyjnymi; ponownie zwraca się do administracji Parlamentu o znalezienie pilnych rozwiązań mających na celu poprawę sytuacji;
129. apeluje do sekretarza generalnego o rozwiązanie problemu polegającego na tym, że wynagrodzenia akredytowanych asystentów parlamentarnych muszą być wpłacane wyłącznie na belgijskie konta bankowe, co jest sprzeczne z ideą jednolitej unii walutowej i płatniczej;
130. z zadowoleniem przyjmuje opracowanie środków zapewniających wkład w lepsze równoważenie życia zawodowego i prywatnego, w tym wdrożenie rozszerzonych możliwości pracy zdalnej dla pracowników Parlamentu oraz środków promujących dobrostan w miejscu pracy; zwraca jednak uwagę na wartość fizycznej obecności w Parlamencie; podkreśla znaczenie ustaleń dotyczących pracy zdalnej i głosowania na odległość dla dalszego zmniejszania śladu węglowego Parlamentu; podkreśla potrzebę zapewnienia pracownikom Parlamentu i posłom możliwości dalszego prowadzenia tzw. posiedzeń hybrydowych oraz głosowania na odległość; wzywa Prezydium do dalszego zapewniania mechanizmów ułatwiających stosowanie tych rozwiązań w przyszłości;
131. popiera dalsze wdrażanie działań w ramach planu działań na rzecz równości i różnorodności na lata 2014–2019; podkreśla znaczenie większej równowagi płci na wszystkich szczeblach, w tym na szczeblu dyrektorów generalnych; popiera wdrożenie środków określonych w sprawozdaniu „Różnorodność pod względem innym niż płeć w Sekretariacie Parlamentu – stan prac i plan działania”, przyjętym przez Prezydium w dniu 3 kwietnia 2019 r.; ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje utworzenie w 2020 r. dwóch punktów kontaktowych w Parlamencie, jednego zajmującego się kwestiami LGBTI+ i jednego zajmującego się kwestiami dyskryminacji rasowej; oba punkty zarządzane są przez dział ds. równości, włączenia społecznego i różnorodności DG PERS;
132. przypomina ustalenia i zalecenia Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich⁽⁹⁾; ubolewa nad obecną polityką PE w zakresie urlopów, w wyniku której ojcu bliźniąt przyznano zaledwie 10 dni urlopu okolicznościowego ze względu na brak więzi macierzyńskiej między nim a jego dziećmi; uważa, że jest to znacząca różnica w stosunku do urlopu okolicznościowego ad hoc w wymiarze 20 tygodni, który został przyznany jego mężowi w Komisji; przyjmuje do wiadomości pisemną odpowiedź administracji PE, w której stwierdzono, że służby PE pracują nad nowymi przepisami; wzywa administrację PE do dostosowania swojej polityki w zakresie urlopów okolicznościowych do polityki Komisji, która jest zgodna z najlepszym interesem dziecka;
133. z zadowoleniem przyjmuje dwa programy pozytywnych działań Parlamentu mające na celu zatrudnienie w ciągu ostatnich dwóch lat 12 niepełnosprawnych pracowników kontraktowych i dwóch stażystów;

⁽⁹⁾ Zob. „Inicjatywa strategiczna dotycząca prawa niektórych pracowników do urlopu oraz dobra dziecka” (SI/1/2019/AMF).

134. popiera wszczęcie kampanii zwiększającej świadomość w 2019 r. w celu promowania polityki zerowej tolerancji wobec mobbingu w miejscu pracy; dostrzega politykę zerowej tolerancji Parlamentu wobec mobbingu na wszystkich szczeblach, w tym posłów, personelu i akredytowanych asystentów parlamentarnych; odnotowuje, że po wyborach w 2019 r. od wszystkich posłów wymagano podpisania deklaracji potwierdzającej ich zobowiązanie do przestrzegania kodeksu właściwego zachowania włączonego do Regulaminu Parlamentu w styczniu 2019 r.; ubolewa jednak, że w 2019 r. zostało otwartych 10 nowych spraw dotyczących mobbingu, z czego 4 przypadki dotyczyły molestowania seksualnego; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Parlament organizuje dobrowolne szkolenia dla posłów na temat godności i poszanowania w pracy, aby dawać przykład; w tym kontekście wyraża głębokie ubolewanie, że Prezydium odmówiło wdrożenia wyrażonej przy kilku okazjach woli zgromadzenia plenarnego ⁽¹⁰⁾ dotyczącej wprowadzenia obowiązkowych szkoleń w zakresie przeciwdziałania molestowaniu dla wszystkich pracowników i posłów; wzywa Prezydium do bezwzględnego wdrożenia tego wniosku;
135. jest zdania, że Parlament powinien zapewnić matkom karmiącym piersią podstawowe udogodnienia w miejscu pracy, w szczególności czas i prywatną przestrzeń inną niż łazienka;
136. wyraża żal z powodu 38 spraw dotyczących Parlamentu rozpatrywanych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych w 2019 r. dotyczących różnorodnych kwestii, od prawidłowego wykorzystania świadczeń parlamentarnych i zachowania personelu po finansowanie europejskich struktur politycznych; wskazuje, że 14 spraw zostało zamkniętych w 2019 r.; wyraża głębokie zaniepokojenie wysoką liczbą tych spraw; zwraca się do służb parlamentarnych o przeprowadzenie dogłębnej analizy istniejących zagrożeń finansowych, prawnych, etycznych i związanych z uczciwością, które doprowadziły do tych spraw, oraz o zaproponowanie środków zapobiegawczych, aby zagwarantować, że nie powtórzą się one w przyszłości;
137. odnotowuje brak zarejestrowanych przypadków sygnalizowania nieprawidłowości przez Parlament w 2019 r.; apeluje do Parlamentu o pełne dostosowanie własnych przepisów wewnętrznych zawartych w regulaminie pracowniczym do niedawno przyjętej dyrektywy (UE) 2019/1937 ⁽¹¹⁾, w tym do kompleksowych przepisów i bezpiecznych procedur poprzez utworzenie bezpiecznych kanałów zgłaszania; jest zdania, że ochrona sygnalistów jest nieodłącznym elementem demokracji i ma podstawowe znaczenie dla zapobiegania naruszeniom i nadużyciom oraz ich powstrzymywania; przypomina, że m.in. z powodu typu umowy o pracę akredytowani asystenci parlamentarni znajdują się w trudnej sytuacji; zauważa ponadto, że sygnaliści zasługują na odpowiednią ochronę, podobną do tej, jaka zapewniana jest ofiarom nękania, i że powinna ona również obejmować ustanowienie komitetu doradczego zajmującego się ochroną sygnalistów; wzywa sekretarza generalnego do dopilnowania, aby ochrona zapewniona przez Parlament akredytowanym asystentom parlamentarnym będącym sygnalistami była równoważna ochronie zapewnianej akredytowanym asystentom parlamentarnym, którzy padli ofiarą nękania; zwraca się do Parlamentu, aby w miarę możliwości uświadamiał swoim pracownikom, w jaki sposób chronieni są sygnaliści oraz że ich obowiązkiem, wynikającym z regulaminu pracowniczego, jest zgłaszanie nielegalnych działań lub przypadków niewłaściwego administrowania, a także wzywa Parlament do rozważenia obowiązkowego szkolenia w tym zakresie; ponawia swój wniosek o przeprowadzenie kampanii informacyjnych w tym zakresie;
138. powtarza apel do administracji Parlamentu, aby jak najwcześniej przed rozpoczęciem kolejnej kadencji zorganizowała obowiązkowe szkolenia lub opracowała publikacje przeznaczone specjalnie dla nowych akredytowanych asystentów parlamentarnych i dotyczące w szczególności kwestii o charakterze finansowym i administracyjnym (zlecenia wyjazdów służbowych, okresowe badania lekarskie, akredytacje, winiety parkingowe, grupy odwiedzających, wystawy itp.), aby uniknąć powtarzających się błędów zakłócających przebieg procedur administracyjnych, które dotyczą tych osób; podkreśla w związku z tym konieczność szkolenia technicznego w zakresie prac komisji parlamentarnych, a także możliwość uczęszczania na kursy językowe poza godzinami pracy;
139. wyraża poważne zaniepokojenie warunkami pracy w dwóch przedsiębiorstwach zewnętrznych, z którymi Parlament podpisał umowy, a mianowicie w usługach sprzątania i usługach gastronomicznych; wyraża zaniepokojenie z powodu coraz częstsze korzystania z pracowników tymczasowych i zatrudnionych na określony czas, co ma wpływ na ich warunki pracy oraz jakość świadczonych usług; ponawia swój apel skierowany do DG INLO w poprzednich latach o przeprowadzenie niezależnego badania zadowolenia z warunków pracy odnośnych pracowników; wzywa administrację do dokonania oceny polityki Parlamentu w zakresie zamówień publicznych w celu zapewnienia przejrzystych i przewidywalnych warunków pracy dla personelu podwykonawców; zwraca się do sekretarza generalnego o szybkie przeprowadzenie analizy korzyści, jakie internalizacja tych usług mogłaby przynieść zarówno w odniesieniu do instytucji, jak i praw pracowniczych, oraz o przedstawienie jej, gdy tylko będzie dostępna, Komisji Budżetowej i Komisji Kontroli Budżetowej;

⁽¹⁰⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego (UE) 2020/1880 z 14 maja 2020 r. zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2018, sekcja I – Parlament Europejski (ust. 115) (Dz.U. L 417 z 11.12.2020, s. 122); Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2017 r. w sprawie przeciwdziałania molestowaniu seksualnemu i wykorzystywaniu seksualnemu w UE (ust. 17) (Dz.U. C 346 z 27.9.2018, s. 192).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

140. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie szerszego i bardziej zrównoważonego wyboru żywności, w tym wprowadzenie większej różnorodności produktów wegetariańskich i wegańskich, w samoobsługowej stołówce Parlamentu; odnotowuje wszczęcie niezależnego badania zadowolenia klientów za pomocą terminali „Happy or Not” ustawionych w głównych obiektach w Brukseli, Strasburgu i Luksemburgu w celu zidentyfikowania obiektów wymagających zmian i udoskonaleń; zauważa, że terminale „Happy or Not” pokazały ciągłą i stabilną poprawę ocen usług gastronomicznych w budynkach im. Helmuta Kohla i im. Wilfrieda Martensa oraz niższe poziomy zadowolenia w budynkach im. Altiera Spinello i im. Paula-Henriego Spaaka; domaga się wprowadzenia koniecznych zmian w celu dostosowania się do potrzeb klientów; zauważa, że posiłki niewegetariańskie często kosztują więcej niż wegetariańskie; domaga się, aby wszystkie stołówki w wystarczającym stopniu eksponowały menu dla alergików obok lady i oferowały jeden posiłek bezglutenowy dziennie;
141. podkreśla, że kryzys związany z COVID-19 wymagał podjęcia decyzji mających bezpośredni wpływ na pracowników Parlamentu Europejskiego, w tym na podwykonawców i pracowników zewnętrznych; wskazuje w tym kontekście m.in. na decyzję o zamknięciu Domu Historii Europejskiej, ośrodków Europa Experience oraz biur łącznikowych UE, a także na zmianę sytuacji zewnętrznych tłumaczy ustnych oraz personelu sprzątającego i konserwatorskiego; przyznaje, że w obecnych okolicznościach związanych z rozprzestrzenianiem się COVID-19 instytucje, w tym Parlament, muszą podejmować decyzje w sposób szybki i niebiurokratyczny, aby zapobiec dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa i zapewnić bezpieczeństwo swoich pracowników; wzywa jednak Parlament do wywiązywania się w każdej decyzji ze swojej odpowiedzialności społecznej, do unikania lub kompensowania wszelkich zmian w dochodach oraz do unikania wszelkimi niezbędnymi sposobami związanego z pandemią koronawirusa zwalniania osób pracujących w budynkach Parlamentu Europejskiego;
142. ubolewa nad decyzją grupy COMPASS o zwolnieniu 80 pracowników usług cateringowych do stycznia 2021 r.; z zadowoleniem przyjmuje negocjacje podjęte z grupą COMPASS, które zmniejszyły całkowitą liczbę zwolnień do 49, ale wyraża zdecydowaną dezaprobatę wobec faktu, że nadal planuje się zwolnienia pracowników; zauważa, że zwolnieni pracownicy zostali poinformowani o zwolnieniu na krótko przed Bożym Narodzeniem 2020 r. i w samym środku pandemii; podkreśla, że niektórzy ze zwolnionych pracowników pracowali w obiektach Parlamentu od dziesięcioleci; przypomina o wielokrotnych apelach Parlamentu do przedsiębiorstw w całej Unii o podtrzymanie zatrudnienia pracowników w czasie pandemii; zachęca właściwe organy Parlamentu o zbadanie wszelkich możliwych alternatywnych rozwiązań, które mogłyby zapewnić zatrudnienie wszystkich pracowników stołówki i zwraca się do administracji Parlamentu o znalezienie rozwiązań w ramach dialogu społecznego; zwraca się do Prezydium o przemyślenie polityki Parlamentu w zakresie eksternalizacji; wzywa sekretarza generalnego do niezwłocznego udzielenia odpowiedzi na pismo w sprawie zwolnienia podpisane przez 355 posłów; wzywa do przeprowadzenia oceny polityki Parlamentu w zakresie zamówień publicznych w świetle zwiększenia przejrzystości i przewidywalności warunków pracy w odniesieniu do wszystkich usług podwykonawstwa; wzywa Parlament, aby poinformował organ udzielający absolutorium o wynikach takiej oceny;
143. podkreśla, że codzienne posiłki solidarnościowe i inne środki solidarnościowe Parlamentu, zgodnie z decyzją Prezydium, zmniejszyły finansowe, gospodarcze i społeczne skutki dla firm cateringowych i ich pracowników; zauważa, że Parlament stara się uratować jak najwięcej miejsc pracy, które są racjonalne z punktu widzenia zatrudnienia, ale również uzasadnione z perspektywy wykorzystania budżetu Parlamentu;
144. przyjmuje do wiadomości rozwiązania znalezione dla akredytowanych asystentów parlamentarnych, którzy pracowali podczas dwóch kolejnych kadencji parlamentarnych bez przerwy, lecz którym zabrakło 2 miesięcy do ukończenia dziesięcioletniego stażu pracy potrzebnego do otrzymania uprawnień emerytalnych w ramach systemu uprawnień emerytalnych instytucji Unii; ubolewa, że rozwiązania te udostępniono zbyt późno, pomimo licznych i powtarzających się ostrzeżeń w trakcie poprzedniej kadencji; wyraża również ubolewanie, że znalezione rozwiązanie było wyłącznie rezultatem dobrej woli niektórych posłów, którzy znali sytuację i solidaryzowali się z akredytowanymi asystentami parlamentarnymi; krytykuje również fakt, że administracja nie poinformowała posłów wybranych na nową kadencję parlamentarną o tej kwestii i o tym, że mogą oni w tych przypadkach zawierać umowy na okres krótszy niż sześć miesięcy, w związku z czym wielu z tych akredytowanych asystentów parlamentarnych miało duże trudności ze znalezieniem posła, który byłby skłonny zatrudnić ich na podstawie umowy bez przerwy na krótki okres, a niektórym się to nie udało;
145. ponownie wyraża zaniepokojenie z powodu rzekomej praktyki posłów polegającej na zobowiązaniu akredytowanych asystentów parlamentarnych do wyjazdu służbowego, w szczególności do Strasburga, bez oficjalnego zlecenia oraz bez pokrycia kosztów wyjazdu służbowego czy kosztów przejazdu; jest zdania, że taka praktyka stwarza pole do nadużyć, ponieważ jeśli asystenci parlamentarni podróżują bez oficjalnego zlecenia delegacji, muszą nie tylko opłacić koszty we własnym zakresie, ale również nie są objęci ubezpieczeniem pracowniczym; ponawia apel do sekretarza generalnego o zbadanie tej sprawy;

146. po raz kolejny domaga się, aby akredytowani asystenci parlamentarni otrzymywali taką samą dietę dzienną jak pracownicy statutowi za podróże służbowe w celu uczestnictwa w sesjach miesięcznych w Strasburgu; przyjmuje do wiadomości odpowiedź uzupełniającą udzieloną przez sekretarza generalnego na temat różnych przepisów dotyczących zwrotu kosztów podróży służbowych między trzema miejscami pracy Parlamentu, które mają zastosowanie do sekretariatu Parlamentu i akredytowanych asystentów parlamentarnych; ponawia swój apel o zmianę odpowiednich przepisów wymienionych przez sekretarza generalnego;
147. powtórnie zwraca się do Konferencji Przewodniczących i Prezydium o ponowne rozważenie możliwości, aby pod pewnymi warunkami, które należy ustalić, akredytowani asystenci parlamentarni towarzyszyli posłom w oficjalnych delegacjach i wyjazdach służbowych Parlamentu, o co wnioskowało już kilku posłów; przyjmuje do wiadomości szacowane skutki finansowe przedstawione przez sekretarza generalnego w ramach działań następczych w związku z udzieleniem absolutorium za 2018 r., nalega jednak na ograniczone stosowanie tej możliwości; sugeruje ponowne omówienie tej kwestii na szczepku Prezydium i Konferencji Przewodniczących;
148. podkreśla, że należy dokonać przeglądu polityki kadrowej Parlamentu, aby umożliwić instytucji korzystanie z wiedzy fachowej nabytej przez cały personel Parlamentu; uważa, że w związku z tym trzeba zmienić przepisy, aby umożliwić wszystkim kategoriom pracowników, w tym akredytowanym asystentom parlamentarnym, udział w konkursach wewnętrznych, oraz ustanowić programy rozwoju zasobów ludzkich, umożliwiające Parlamentowi utrzymanie wiedzy fachowej tych kategorii pracowników w służbie instytucji;

Rozproszenie geograficzne Parlamentu – jedna siedziba

149. zauważa, że Trybunał Obrachunkowy oszacował, iż przeprowadzka ze Strasburga do Brukseli mogłaby przynieść roczne oszczędności rzędu 114 mln EUR oraz jednorazowe oszczędności w wysokości 616 mln EUR w przypadku pomyślnego zbycia budynków w Strasburgu lub jednorazowe koszty w wysokości 40 mln EUR w przypadku niezbycia tych budynków; zauważa, że jedną siedzibę można ustanowić tylko w drodze jednomyślnej zmiany Traktatu; przypomina, że zdecydowana większość posłów Parlamentu wyraziła w różnych rezolucjach poparcie dla jednej siedziby, aby zapewnić skuteczne wydawanie pieniędzy unijnych podatników; wzywa Radę do uwzględnienia stanowiska Parlamentu;
150. przypomina, że dodatkowe wydatki spowodowane przez podróże do Strasburga są sprzeczne z zasadą należytego zarządzania finansami;
151. zwraca uwagę na niedawne opracowanie przedłożone parlamentarnej Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności⁽¹²⁾; podkreśla wniosek z badania, że „w ramach ścieżki neutralności węglowej oczywiste jest, że Parlament musi rozważyć funkcjonowanie w jednej siedzibie”; przypomina, że Parlament zobowiązał się do zmniejszenia swojego śladu węglowego w rezolucji z dnia 28 listopada 2019 r.⁽¹³⁾ w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej; przypomina, że w tej samej rezolucji Parlament ogłosił stan nadzwyczajny w dziedzinie klimatu i środowiska; zauważa, że Bruksela jest największym ośrodkiem działalności Parlamentu, gości Radę i Komisję, ale także inne zainteresowane strony, organizacje pozarządowe, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i przedstawicielstwa państw członkowskich; uważa zatem, że utrzymanie siedziby w Strasburgu jest rozwiązaniem nieuzasadnionym i nie do przyjęcia;
152. przypomina, że kryzys związany z COVID-19 stanowi sytuację siły wyższej, która zmusiła Parlament do wykreślenia znacznej części z 12 sesji parlamentarnych w Strasburgu z kalendarza parlamentarnego na 2020 r.; utrzymuje, że koszty i konsekwencje zdrowotne spowodowane przez kryzys związany z COVID-19 nie powinny być potęgowane przez kosztowne przeprowadzki do Strasburga; zdecydowanie wzywa państwa członkowskie, aby w drodze odstępstwa od Traktatu powstrzymały się od nalegania na przeprowadzenie sesji kompensacyjnych w Strasburgu;

Dobrowolny fundusz emerytalny

153. przypomina, że art. 27 ust. 1 i 2 Statutu posła do Parlamentu Europejskiego stanowi, co następuje: „[u]stanowiony przez Parlament Europejski dobrowolny fundusz emerytalny, w związku z którym posłowie i byli posłowie nabyli już prawa lub są w trakcie ich nabywania, będzie nadal utrzymany dla tych posłów po wejściu w życie niniejszego statutu”, a „[n]abyte prawa i uprawnienia pozostają w pełni w mocy”;

⁽¹²⁾ https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/plmrep/COMMITTEES/ENVI/DV/2020/11-16/IPOL_STU2020652735_EN.pdf

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0078.

154. ponadto zauważa, że na koniec 2019 r. wartość netto uwzględnianych aktywów wynosiła 111 mln EUR, a wartość zobowiązań aktuarialnych – 439,6 mln EUR, co oznaczało szacunkowy deficyt aktuarialny w wysokości 328,6 mln EUR; jest bardzo zaniepokojony możliwym wyczerpaniem dobrowolnego funduszu emerytalnego; podkreśla, że obecna sytuacja finansowa funduszu powoduje, że nie może on sprostać swoim przyszłym zobowiązaniom; jest przekonany o potrzebie dalszego wyjaśnienia konsekwencji prawnych przepisów lub ich zmiany; zwraca się do Trybunału o przedstawienie nowej opinii na temat dobrowolnych funduszy emerytalnych, z uwzględnieniem wszystkich możliwości ograniczenia ich deficytu; zauważa, że Parlament będzie czekał na decyzję Trybunału i szybko ją wdroży;
155. przypomina ust. 118 rezolucji w sprawie absolutorium dla Parlamentu Europejskiego za rok 2017, w której wezwano do zbadania podstaw prawnych dobrowolnego funduszu emerytalnego, a w szczególności, czy Parlament ma prawny obowiązek zagwarantowania, że przyszłe uprawnienia zostaną utrzymane w całości, oraz uzupełnienia ewentualnych deficytów funduszu lub wpłacenia do niego nowych środków, biorąc pod uwagę, że dobrowolny fundusz emerytalny jest funduszem inwestycyjnym typu SICAV zgodnie z prawem luksemburskim, a nie zwykłym funduszem emerytalnym, co oznaczałoby, że zasadniczo nie ma takiego obowiązku; wyraża ubolewanie, że sekretarz generalny nie przedstawił jeszcze żadnych ustaleń w odpowiedzi na wezwanie do zbadania tej kwestii;
156. przypomina, że te prognozowane przyszłe zobowiązania rozkładają się na kilka dekad, ale jest głęboko zaniepokojony, że podczas gdy łączna kwota wypłacona z dobrowolnego funduszu emerytalnego w 2019 r. wynosi około 18 mln EUR, oczekuje się, że wzrośnie ona do około 20 mln EUR w 2025 r.;
157. przypomina, że na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2018 r. Prezydium podjęło decyzję o zmianie przepisów mających zastosowanie do systemu emerytalnego przez podwyższenie wieku emerytalnego z 63 do 65 lat i wprowadzenie opłaty w wysokości 5 % na poczet świadczeń emerytalnych dla przyszłych emerytów w celu poprawy jego stabilności; z zadowoleniem stwierdza, że natychmiastowe skutki zmiany przepisów obejmowały oszczędności w 2019 r. w wypłatach emerytur wynoszące około 325 000 EUR, z czego 306 000 EUR wynika z podwyższenia wieku emerytalnego, a 19 000 EUR z wprowadzenia opłaty w wysokości 5 % względem wszystkich emerytur ustanowionych po dniu 1 stycznia 2019 r.; zwraca się do Prezydium o ocenę wszystkich możliwych opcji, jak tylko Trybunał Sprawiedliwości podejmie decyzję dotyczącą obecnych środków, aby znaleźć sprawiedliwe rozwiązanie dla dobrowolnego programu i funduszu emerytalnego, z jednoczesnym ograniczeniem zobowiązań Parlamentu do minimum, ponieważ w grę wchodzi pieniądze unijnych podatników;
158. wzywa sekretarza generalnego i Prezydium do pełnego przestrzegania statutu posła i do ustanowienia w odniesieniu do funduszu emerytalnego jasnego planu zatwierdzenia i przejęcia przez Parlament jego obowiązków i zobowiązań w odniesieniu do dobrowolnego programu emerytalnego dla posłów do Parlamentu Europejskiego; popiera wniosek Prezydium skierowany do sekretarza generalnego o zbadanie sposobów zapewnienia zrównoważonego finansowania dobrowolnego funduszu emerytalnego zgodnie z postanowieniami Statutu posła do Parlamentu Europejskiego przy jednoczesnym zapewnieniu pełnej przejrzystości; wzywa Prezydium i członków dobrowolnego funduszu emerytalnego do poparcia środków mających na celu ograniczenie deficytu dobrowolnego funduszu emerytalnego;

Aspekt ekologii i zrównoważonego rozwoju w działalności Parlamentu

159. popiera stosowanie systemu ekozarządzania i audytu (EMAS), który jest stosowanym w Unii instrumentem zarządzania przeznaczonym dla podmiotów publicznych i prywatnych, służącym ocenie i poprawie efektów ich działalności środowiskowej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1221/2009⁽¹⁴⁾; dostrzega, że Parlament jest pierwszą instytucją Unii, która stała się neutralna pod względem emisji dwutlenku węgla w 2016 r. dzięki skompensowaniu 100 % jego niemożliwych do zredukowania emisji; popiera środki podjęte w celu dalszego ograniczania emisji Parlamentu, w tym rozwinięcia celów w zakresie pracy zdalnej w poszczególnych dyrekcjach generalnych, ograniczenia i optymalizacji czasu podróży służbowych oraz zachęcania do korzystania ze zrównoważonych środków transportu, np. poprzez zwiększenie liczby miejsc parkingowych dla rowerów;
160. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że 100 % całego papieru w formacie A4 używanego w biurach Parlamentu pochodzi z recyklingu, i z zadowoleniem przyjmuje znaczny spadek zakupów papieru w 2019 r. w porównaniu z 2018 r.; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Parlamentu zmierzające do zwiększenia liczby posiedzeń bez użycia papieru i wzywa do zapewnienia wszystkim posłom, pracownikom i akredytowanym asystentom parlamentarnym większej liczby szkoleń na temat narzędzi bez użycia papieru, które zostały stworzone, aby umożliwić drukowanie mniejszej liczby dokumentów, oraz do prowadzenia dalszych kampanii informacyjnych;

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

161. wzywa do szybkiego podjęcia dalszych ambitnych działań i uważa, że ostatecznym celem powinien być Parlament wolny od jednorazowych produktów z tworzyw sztucznych;
162. dostrzega fakt, że udział energii ze źródeł odnawialnych dostarczanej do Parlamentu w 2019 r. utrzymał się na poziomie 67 %, z czego większość pochodziła z zakupu zielonej energii; wzywa Parlament do dalszego zwiększania udziału procentowego energii odnawialnej dostarczanej do Parlamentu z myślą o jak najszybszym osiągnięciu 100 % dostaw energii odnawialnej, w tym poprzez wykorzystanie dachu Parlamentu do produkcji własnej energii słonecznej;
163. przypomina, że dyrektywa 2012/27/UE⁽¹⁵⁾ w sprawie efektywności energetycznej stanowi, iż 3% całkowitej powierzchni budynków należy poddawać co roku renowacji w celu spełnienia wymogów minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej; zaleca, by w ramach corocznego planowania budżetu uwzględnić regularną renowację wszystkich budynków oraz by przeznaczyć na ten cel kwotę odpowiadającą 3 % całkowitej powierzchni wszystkich budynków, co odzwierciedlono już w „Strategii w zakresie nieruchomości na okres po 2019 r.” przyjętej przez Prezydium w dniu 16 kwietnia 2018 r.; uważa taką kwotę za element regularnej i wybiegającej w przyszłość polityki nieruchomości, w której należy również położyć nacisk na gruntowną modernizację i zagwarantować, aby Parlament dążył do maksymalnej poprawy efektywności energetycznej, a tym samym do oszczędniejszego zużycia energii i obniżenia kosztów infrastruktury Parlamentu;
164. z zadowoleniem przyjmuje udaną internalizację usług przewozów samochodowych i stopniowe przechodzenie na pojazdy bezemisyjne w dążeniu do posiadania floty neutralnej pod względem emisji dwutlenku węgla najpóźniej do 2024 r.; dostrzega dużą liczbę codziennych operacji na dużą skalę oraz pochwała prace służby, która zdobywa wysoki poziom zadowolenia wśród posłów; wzywa sekretarza generalnego do wprowadzenia przyjaznego dla użytkownika systemu rezerwacji online i zbadania możliwości zwiększenia wykorzystania, które w 2019 r. wyniosło zaledwie 3 %, oraz poszerzenia grupy użytkowników rezerwujących samochody na trasie między Brukselą a Strasburgiem w celu zmniejszenia wpływu Parlamentu na środowisko; wnosi o sprawniejsze informowanie o tej możliwości, aby zapewnić, że żaden samochód nie będzie jechał pusty do Strasburga i z powrotem;
165. wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia przez Prezydium w dniu 16 grudnia 2019 r. nowych ambitnych kluczowych wskaźników efektywności dla systemu zarządzania środowiskowego Parlamentu, w tym cel redukcji emisji dwutlenku węgla o 40 % w terminie do 2024 r. dla nowej kadencji; domaga się skutecznego wdrożenia koniecznych działań, aby osiągnąć ten cel w terminie oraz do regularnego składania organowi udzielającemu absolutorium sprawozdań z poczynionych postępów; ponadto wzywa Parlament do ponownej oceny celu EMAS w świetle ograniczenia emisji spowodowanego pandemią COVID-19;
166. wyraża uznanie dla zaangażowania Parlamentu na rzecz zielonych zamówień publicznych; zauważa, że celem Parlamentu jest zwiększenie odsetka zamówień o ważonej wartości na niektóre priorytetowe produkty klasyfikowane jako „ekologiczne”, „bardzo ekologiczne” lub „ekologiczne z natury”; pochwała fakt, że w 2019 r. 89,1 % zamówień według wartości w priorytetowych kategoriach produktów zostało zaklasyfikowanych jako „ekologiczne”, „bardzo ekologiczne” lub „ekologiczne z natury”; wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia przez Prezydium w dniu 16 grudnia 2019 r. nowych ambitnych kluczowych wskaźników efektywności dla zielonych zamówień publicznych, co oznacza że w okresie 2020–2024 średnio 90 % zamówień w priorytetowych kategoriach produktów powinno być zaklasyfikowanych jako „ekologiczne”, „bardzo ekologiczne” lub „ekologiczne z natury”; podkreśla potrzebę dalszego rozwoju zielonych zamówień publicznych poprzez wyznaczenie ambitnych celów w zakresie ekologicznej wartości zamówień w perspektywie średnioterminowej;
167. z zadowoleniem przyjmuje zamiar wprowadzenia przez Parlament sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, która obejmie społeczne aspekty zamówień publicznych; wzywa Parlament do monitorowania rozwoju sytuacji w dziedzinie społecznych i zrównoważonych zamówień publicznych, takich jak prace OECD nad zamówieniami publicznymi i odpowiedzialnym prowadzeniem działalności gospodarczej oraz przyszłe prawodawstwo Unii dotyczące należytej staranności przedsiębiorstw; uważa, że dzięki włączeniu standardów odpowiedzialnego biznesu do swojej polityki zamówień publicznych i zakupów Parlament może dawać przykład, chronić interes publiczny i zapewnić odpowiedzialność wydatków publicznych;
168. z zadowoleniem przyjmuje nową politykę parkingową wprowadzoną na parkingach Parlamentu, mającą na celu promowanie korzystania z pojazdów elektrycznych, a mianowicie rowerów, rowerów transportowych, skuterów i samochodów, dzięki zainstalowaniu elektrycznych stacji ładowania; wzywa do rozszerzenia tej polityki na wszystkie parkingi Parlamentu;

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

169. podkreśla, że Parlament Europejski powinien przyjąć na siebie obowiązki odpowiednie do jego zobowiązań w dziedzinie walki ze zmianą klimatu i w konsekwencji wprowadzić odpowiednie środki we wszystkich swoich siedzibach, aby udostępnić pracownikom wystarczającą ilość wewnętrznych i zewnętrznych parkingów dla prywatnych rowerów, zabezpieczonych przed kradzieżą, wandalizmem i warunkami pogodowymi, przynajmniej na takich samych warunkach, jak te oferowane obecnie na parkingu dla samochodów; stwierdza, że bardzo użyteczny mógłby być również system identyfikacji za pomocą winiet;
170. z zadowoleniem przyjmuje znaczny wzrost użycia rowerów w Brukseli w 2019 r. w porównaniu z 2018 r.;
171. zauważa wpływ na środowisko naturalne powtarzającego się przenoszenia Parlamentu do Strasburga;

Tłumaczenia ustne i pisemne

172. przypomina, że w 2019 r. Dyrekcja Generalna ds. Logistyki i Tłumaczeń Konferencyjnych zatrudniała 530 pracowników i zarządzała 2,6 % całkowitego budżetu Parlamentu;
173. pochwała projekt pojedynczego punktu kontaktowego ds. organizacji konferencji (OSCO), ukończony w 2019 r., który znacznie usprawnił procesy robocze związane z organizacją konferencji oraz pozwolił Dyrekcji Generalnej ds. Logistyki i Tłumaczeń Konferencyjnych stać się pojedynczym interfejsem względem różnorodnych wysokiej jakości usług konferencyjnych dla organizatorów posiedzeń, konferencji i wydarzeń w Parlamencie;
174. zauważa, że zmieniony Kodeks postępowania w kwestii wielojęzyczności, przyjęty przez Prezydium w lipcu 2019 r., zapewnił zaktualizowane ramy działania oraz wysokiej jakości usługi tłumaczeń ustnych świadczone w sposób zasobooszczędny, dostosowany do potrzeb użytkowników; ubolewa, że zmieniony Kodeks postępowania w kwestii wielojęzyczności nadal przyrównuje oparte na prawie pierwotnym działania związane z wykonaniem budżetu i udzieleniem absolutorium do prac nieustawodawczych, co zobowiązuje Komisję Budżetową i Komisję Kontroli Budżetowej Parlamentu do zwracania się co roku do Prezydium o zezwolenie na przekroczenie rocznej rezerwy wynoszącej 45 stron dla tekstów przedkładanych do tłumaczenia; wzywa Parlament do zapewnienia, by Kodeks postępowania w kwestii wielojęzyczności był stosowany w sposób, który umożliwia Komisji Budżetowej i Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu pełnienie podstawowych funkcji Parlamentu w zakresie budżetu i absolutorium bez ubiegania się o takie coroczne odstępstwo;
175. odnotowuje z uznaniem dialog społeczny prowadzony między kierownictwem a przedstawicielami zatrudnionych na stałe tłumaczy ustnych prowadzący do przyjęcia nowych warunków pracy w dniu 8 września 2018 r.; popiera ciągłe wysiłki zarówno przedstawicieli administracji, jak i tłumaczy ustnych podejmowane w celu zagwarantowania w sposób zasobooszczędny pełnej wielojęzyczności;
176. zauważa, że wiele komunikatów i dokumentów jest dostępnych wyłącznie w języku angielskim; zauważa również, że posiedzenia robocze odbywają się bez możliwości tłumaczenia ustnego; wzywa Parlament do przestrzegania zasad oraz poszanowania praw i obowiązków zapisanych w Karcie praw podstawowych i rozporządzeniu nr 1/1958, a także w wewnętrznych wytycznych i decyzjach, takich jak kodeks dobrego postępowania administracyjnego; w związku z tym wzywa Parlament do zapewnienia niezbędnych zasobów ludzkich w celu zagwarantowania poszanowania wielojęzyczności poprzez zwiększenie liczby pracowników odpowiedzialnych za tłumaczenia pisemne i ustne;
177. przypomina, że w 2019 r. Dyrekcja Generalna ds. Tłumaczeń Pisemnych zatrudniała 1 117 pracowników i zarządzała 0,5 % całkowitego budżetu Parlamentu;
178. pochwała wdrażanie systemu akredytacji zewnętrznych tłumaczy pisemnych, aby zwiększyć jakość tłumaczeń zleczanych na zewnątrz, z naciskiem na korzystanie z usług „akredytowanych” tłumaczy, których zdolności tłumaczeniowe zostały przetestowane, zwiększanie kontroli jakości tłumaczeń zleczanych na zewnątrz przez działy językowe oraz wzmocnienie skutków umownych w przypadku pogorszonej jakości;
179. wzywa sekretarza generalnego, aby przeanalizował wykonalność wprowadzenia tłumaczenia na międzynarodowy język migowy podczas wszystkich debat plenarnych, zgodnie z wnioskami przyjętymi na posiedzeniu plenarnym, oraz by wdrożył tę decyzję z poszanowaniem zasady równego dostępu dla wszystkich obywateli;

Finanse i administracja

180. przypomina, że w 2019 r. DG FINS zatrudniała 222 pracowników i zarządzała 22,7 % całkowitego budżetu Parlamentu;

181. ubolewa nad poważnymi zaległościami w zwrotach kosztów podróży w 2019 r.; domaga się zapewnienia i utrzymania wystarczających zasobów dla DG FINS oraz przydziału tych zasobów w sposób zapobiegający akumulacji zaległości;
182. zauważa, że w dniu 1 stycznia 2019 r. rozpoczęło działalność nowe biuro podróży Parlamentu Europejskiego; odnotowuje, że posłowie mieli trudności ze skontaktowaniem się z centrum obsługi telefonicznej biura podróży w godzinach pracy i poza nimi; apeluje o poprawę dostępności; zauważa, że w odniesieniu do posłów biuro podróży przestrzega dyrektyw Działu ds. Kosztów Podróży i Pobytu Posłów, zgodnie z którymi oferowane loty powinny zawsze opierać się na najbardziej bezpośredniej trasie między punktem początkowym i docelowym oraz na najtańszych taryfach, w przypadku gdy kilka linii lotniczych proponuje to samo połączenie; odnotowuje, że wszelkie dochody biura podróży wynikające z obrotów związanych ze świadczeniem usług na rzecz Parlamentu muszą być zwracane Parlamentowi; zauważa, że w porównaniu z poprzednim rokiem roczna liczba skarg utrzymała się na stabilnym poziomie, obejmując 63 skargi zarejestrowane w 2019 r., co stanowi 0,043 % z łącznie 144 913 transakcji w tym roku, oraz że większość zarejestrowanych skarg dotyczyła jakości usług świadczonych przez nowe biuro podróży, co wynikało z przekształcenia biura i rozpoczęcia działalności, w tym późnych anulowań i opóźnień podróży;
183. zdecydowanie kwestionuje ust. 40 rezolucji Parlamentu z dnia 14 maja 2020 r.⁽¹⁶⁾ w sprawie preliminarza dochodów i wydatków Parlamentu Europejskiego na rok budżetowy 2021 (2019/2214(BUD)), w którym zwrócono się do Prezydium o dokonanie przeglądu przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, tak aby posłowie otrzymywali zwrot kosztów biletów lotniczych w klasie ekonomicznej, zakupionych na elastycznych warunkach, na trasach w Unii oraz w drodze wyjątku w przypadku lotów trwających powyżej czterech godzin lub lotów z międzylądowaniem; domaga się dalszego równego traktowania posłów pod względem oferowanych biletów; przypomina także o celu Parlamentu, jakim jest dalsze ograniczanie emisji, oraz podkreśla, że loty bezpośrednie i bilety lotnicze zakupione na elastycznych warunkach są najmniej zanieczyszczającą opcją niezbędną do podróży lotniczej;

Dodatek z tytułu kosztów ogólnych

184. przypomina decyzję, że wszyscy posłowie winni posiadać osobny rachunek bankowy, aby otrzymywać dodatek z tytułu kosztów ogólnych; z zadowoleniem przyjmuje ścisłą realizację tego obowiązku przez Parlament, co zaowocowało 100 % wskaźnikiem zgodności;
185. przypomina art. 11 ust. 4 Regulaminu Parlamentu przyjętego przez Prezydium w dniu 11 marca 2019 r., który stanowi, że „[n]a stronie internetowej dla posłów znajdującej się na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego Prezydium zapewnia niezbędną infrastrukturę posłom, którzy pragną, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami statutu posła i przepisami wykonawczymi do niego, dobrowolnie opublikować wyniki kontroli lub potwierdzenie, że korzystanie przez nich z dodatków z tytułu kosztów ogólnych jest zgodne z obowiązującymi przepisami statutu posła i przepisami wykonawczymi do niego”; zauważa, że takie publikacje są dokonywane indywidualnie i opcjonalnie na własną odpowiedzialność posłów, a administracja Parlamentu nie odpowiada za zestawianie przekazanych informacji; wzywa służby Parlamentu do wysyłania posłom corocznego przypomnienia o takiej możliwości; apeluje do Parlamentu, aby regularnie informował organ udzielający absolutorium o liczbie posłów stosujących się do tych zaleceń, tak aby wydawanie pieniędzy unijnych podatników stało się bardziej przejrzyste i rozliczalne;
186. przypomina, że posłowie wykonują swój mandat w sposób wolny i niezależny, jak stanowi art. 2 Regulaminu; podkreśla, że każdy organ, któremu zlecono opracowanie zasad i norm etycznych, powinien ograniczać się do przydzielonych mu zadań i musi dopilnować, aby jego zalecenia nie ograniczały ani nie utrudniały swobodnego wykonywania mandatu przez posłów;
187. podkreśla, że dodatek z tytułu kosztów ogólnych ma charakter ryczałtowy i zwraca uwagę na konieczność zachowania niezależności i swobody wykonywania mandatu zgodnie z Regulaminem; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Prezydium o powierzeniu grupie roboczej oceny funkcjonowania dodatku z tytułu kosztów ogólnych w ostatnich latach oraz znalezienia wykonalnych metod w zakresie zarządzania tym dodatkiem; zwraca się do Prezydium o podjęcie decyzji do końca 2021 r.; podkreśla, że zarządzanie dodatkiem z tytułu kosztów ogólnych nie powinno prowadzić do zwiększenia poziomu biurokracji w biurach poselskich i administracji Parlamentu;

⁽¹⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0123.

188. podkreśla, że decyzja Prezydium z 2018 r. w sprawie dodatku z tytułu kosztów ogólnych przewiduje, że Prezydium utrzyma tę decyzję do końca 2022 r. oraz oceni ją na podstawie doświadczeń zebranych podczas 9. kadencji parlamentarnej; ubolewa, że Prezydium nadal ignoruje wyrażoną przy wielu okazjach ⁽¹⁷⁾ wolę zgromadzenia plenarnego dotyczącą dalszej reformy dodatku na wydatki ogólne, tym samym aktywnie zapobiegając temu, by wydatki posłów z pieniędzy unijnych podatników stały się bardziej przejrzyste i rozliczalne; wzywa Prezydium do natychmiastowego wdrożenia decyzji zgromadzenia plenarnego podjętych na podstawie sprawozdań Parlamentu w sprawie absolutorium za rok 2017 i 2018, wprowadzających zmiany w przepisach regulujących dodatek na wydatki ogólne; podkreśla, że wszelkie nowe dobrowolne lub opcjonalne środki zapewniające większą przejrzystość i rozliczalność finansową nie powinny tworzyć zbędnej biurokracji dla posłów i ich biur;
189. podkreśla, że dobre rządy opierają się na należytych zarządzaniu finansami i proporcjonalności; zachęca Prezydium do uwzględnienia efektywności kosztowej i proporcjonalności wszelkich dalszych inwestycji oraz korzyści osiągniętych dzięki dalszemu wydawaniu pieniędzy podatników i zwiększaniu biurokracji;

Sprawozdanie roczne z udzielonych zamówień

190. przypomina, że w rozporządzeniu finansowym określono informacje, które należy przekazywać władzy budżetowej i opinii publicznej odnośnie do zamówień udzielanych przez instytucję; zauważa, że rozporządzenie finansowe nakłada obowiązek publikacji udzielonych zamówień o wartości ponad 15 000 EUR, która to kwota odpowiada progowi, powyżej którego obowiązkowa staje się procedura przetargowa;
191. odnotowuje, że spośród 225 zamówień udzielonych w 2019 r. 83 przyznano na podstawie procedur otwartych lub ograniczonych, przy czym ich wartość wyniosła 597,3 mln EUR, a 141 na podstawie procedur negocjacyjnych o łącznej wartości 208,5 mln EUR; stwierdza, że łączna liczba zamówień udzielonych w ramach procedury negocjacyjnej zwiększyła się jako odsetek całkowitej wartości udzielonych zamówień, z 6 % w 2018 r. do 26 % w 2019 r., a także pod względem wielkości, z 35,86 mln EUR w 2018 r. do 208,53 mln EUR w 2019 r.;
192. odnotowuje następujące rozbitcie zamówień udzielonych w 2019 i 2018 r. według rodzaju (z uwzględnieniem umów deweloperskich):

Rodzaj umowy	2019		2018	
	Liczba	Odsetek	Liczba	Odsetek
Usługi	177	78 %	199	79 %
Dostawy	33	15 %	37	15 %
Roboty	13	6 %	12	5 %
Budynki	2	1 %	3	1 %
Ogółem	225	100 %	251	100 %

Rodzaj umowy	2019		2018	
	Wartość (EUR)	Odsetek	Wartość (EUR)	Odsetek
Usługi	581 610 182	72 %	256 374 627	42 %
Dostawy	85 741 237	10 %	210 526 209	35 %
Roboty	135 211 526	17 %	133 431 628	22 %
Budynki	4 260 000	1 %	5 039 824	1 %
Ogółem	806 822 945	100 %	605 372 288	100 %

(Sprawozdanie roczne w sprawie zamówień udzielonych przez Parlament Europejski, 2019 r., s. 5)

⁽¹⁷⁾ Absolutorium za rok 2017: budżet ogólny UE – Parlament Europejski, 26 marca 2019 r.; Absolutorium za rok 2018: budżet ogólny UE – Parlament Europejski, 14 maja 2020 r.

193. odnotowuje następujące rozbieżności zamówień udzielonych w 2019 i 2018 r. według rodzaju zastosowanej procedury z uwzględnieniem liczby i wartości:

Rodzaj procedury	2019		2018	
	Liczba	Odsetek	Liczba	Odsetek
Otwarta	82	36,44 %	89	35,46 %
Ograniczona	1	0,44 %	5	1,99 %
Negocjacyjna	141	62,68 %	155	61,75 %
Konkurencyjna	—	—	1	0,40 %
Specjalna	1	0,44 %	1	0,40 %
Ogółem	225	100 %	251	100 %

Rodzaj procedury	2019		2018	
	Wartość (EUR)	Odsetek	Wartość (EUR)	Odsetek
Otwarta	595 584 380	486 039 380	74	80
Ograniczona	1 735 269	0	83 433 046	14
Negocjacyjna	208 533 296	26	35 859 040	6
Konkurencyjna	—	—	24 221	0
Specjalna	970 000	0	16 600	0
Ogółem	806 822 945	100 %	605 372 288	100 %

(Sprawozdanie roczne w sprawie zamówień udzielonych przez Parlament Europejski, 2019 r., s. 7)

194. wyraża ubolewanie, że wśród wszystkich przetargów publicznych dotyczących zamówień na zakup towarów i usług przez Parlament znalazło się 1 369 przetargów z udziałem jednego oferenta; zauważa, że przetargi z udziałem jednego oferenta stanowią poważne zagrożenie dla właściwego wydatkowania środków publicznych; wzywa Parlament do zbadania przyczyn widocznego braku konkurencji oraz do podjęcia niezbędnych środków w celu zapobieżenia w przyszłych procedurach pojawianiu się przetargów z udziałem jednego oferenta;

Grupy polityczne (pozycja budżetowa 4 0 0)

195. odnotowuje, że w 2019 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 0 przyznane grupom politycznym i posłom niezrzeszonym wykorzystano w sposób przedstawiony poniżej ⁽¹⁸⁾:

⁽¹⁸⁾ Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

Grupa	2019 (1)					2018				
	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków	Środki przeniesione na następny okres	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków	Środki przeniesione na następny okres
Europejska Partia Ludowa (PPE)	17 139	4 253	16 993	99,15	4 399	18 282	6 690	20 820	113,88	4 152
Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim (S&D)	14 611	4 807	13 705	93,80	5 710	15 792	5 863	16 888	106,94	4 767
Grupa Renew Europe (dawne Porozumienie Liberałów i Demokratów na rzecz Europy (ALDE))	7 721	1 627	5 510	71,37	3 838	5 823	1 824	6 033	103,61	1 614
Zieloni / Wolne Przymierze Europejskie (Verts/ALE)	5 573	1 388	4 585	82,27	2 376	4 478	1 579	4 669	104,27	1 388
Grupa Tożsamość i Demokracja (ID) (3)	3 244	0	1 629	50,22	1 615					
Europejscy Konserwatyści i Reformatorzy (ECR)	6 053	1 946	5 730	94,66	2 270	6 182	2 962	7 200	116,47	1 944
Konfederacyjna Grupa Zjednoczonej Lewicy Europejskiej / Nordycka Zielona Lewica (GUE/NGL)	4 156	1 110	3 731	89,77	1 535	4 443	1 257	4 590	103,31	1 110
Grupa Europa Wolności i Demokracji Bezpośredniej (EFDD) (2)	1 851	1 915	1 508	81,45	0	3 829	1 828	2 725	71,17	1 915
Grupa Europa Narodów i Wolności (ENF) (2)	1 620	653	1 609	99,34	0	3 238	1 094	3 612	111,55	720
Posłowie niezrzeszeni	2 019	367	481	23,84	738	1 153	314	537	46,57	442
Ogółem	63 987	18 067	55 481	86,71	22 482	63 220	23 412	67 073	106,09	18 052

Uwagi do powyższej tabeli:

- (1) Rok 2019 był rokiem wyborczym, w związku z czym grupy polityczne przekazały swoje sprawozdania finansowe w dwóch częściach, względem każdego z dwóch semestrów. W przypadku grup politycznych, które kontynuowały swoją działalność po wyborach europejskich w 2019 r., dane liczbowe dotyczące rocznych środków i wydatków odnoszą się do sumy z obydwu semestrów.
- (2) W przypadku grup politycznych rozwiązanych po wyborach europejskich w 2019 r. dane liczbowe odnoszą się wyłącznie do pierwszego semestru.
- (3) W przypadku grup politycznych, które nie istniały przed wyborami europejskimi w 2019 r., dane liczbowe odnoszą się wyłącznie do drugiego semestru.
196. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niezależni audytorzy zewnętrzni grup politycznych wydali jedynie opinie bez zastrzeżeń za rok budżetowy 2019;

Urząd ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych

197. zauważa, że Urząd został utworzony w 2016 r. w celu oceny wniosków o rejestrację, rejestrowania nowych unijnych partii i fundacji, monitorowania ich finansowania oraz nakładania kar w przypadkach braku wywiązania się z obowiązków; odnotowuje, że stał się on w pełni operacyjny w 2017 r.;
198. zauważa, że 2018 r. był pierwszym rokiem wdrażania wszystkich części rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014⁽¹⁹⁾, w szczególności w odniesieniu do roli Urzędu; odnotowuje, że zgodnie z rozporządzeniem w 2019 r. Urząd po raz pierwszy dokonał przeglądu sprawozdań finansowych europejskich partii i fundacji politycznych za rok budżetowy 2018;
199. zauważa, że w ramach wyborów europejskich w 2019 r. Urząd opracował, wraz z DG FINS, zestaw zasad w celu umożliwiania europejskim partiom politycznym korzystania z prawa do prowadzenia kampanii podczas wyborów europejskich, jednocześnie ustanawiając ograniczenia tego prawa; dostrzega praktyczne trudności wynikające z charakteru rozporządzenia i zwraca uwagę na potrzebę jego przeglądu; zauważa automatyczny charakter kar i wskazuje na potrzebę zwiększenia proporcjonalności i elastyczności;
200. z zadowoleniem przyjmuje orientację Urzędu zmierzającą do większej przejrzystości, co obejmowało publikację, po raz pierwszy w 2020 r., rocznego sprawozdania z działalności za 2019 r. bez ograniczeń w jego udostępnianiu oraz uczestnictwo dyrektora w dorocznym wysłuchaniu w sprawie absolutorium dla Parlamentu w dniu 16 listopada 2020 r.;
201. wzywa Urząd do dopilnowania, by informacje dotyczące rejestracji i sytuacji finansowej europejskich partii i fundacji politycznych były w największym możliwym zakresie udostępniane publicznie, w sposób przyjazny dla użytkownika, kompletny i aktualizowany;
202. odnotowuje, że w 2019 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 2 wykorzystano w następujący sposób⁽²⁰⁾:

Partia (2019)	Skrót	Zasoby własne	Ostateczny wkład PE ⁽¹⁾	Dochody ogółem	Wkład PE w % wydatków podlegających zwrotowi (maks. 90 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw lub strata)
Europejska Partia Ludowa	PPE	1 751 449	13 433 000	15 184 449	90 %	116 515
Partia Europejskich Socjalistów	PES	1 091 101	8 405 284	9 496 385	90 %	115 131
Porozumienie Liberalów i Demokratów na rzecz Europy	ALDE	851 728	4 848 119	5 699 847	90 %	801 704
Europejska Partia Zielonych	EGP	539 667	3 471 165	4 010 832	90 %	603 669

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 1).

⁽²⁰⁾ Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

Partia (2019)	Skrót	Zasoby własne	Ostateczny wkład PE ⁽¹⁾	Dochody ogółem	Wkład PE w % wydatków podlegających zwrotowi (maks. 90 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw lub strata)
Europejska Partia Lewicy	EL	312 832	1 772 817	2 085 649	90 %	-
Europejska Partia Demokratyczna	PDE	100 944	671 170	772 114	90 %	49 246
Wolne Przymierze Europejskie	ALE	200 053	1 219 623	1 419 676	90 %	55 400
Grupa Europejskich Konserwatystów i Reformatorów	Partia ECR	607 157	3 493 333	4 100 490	90 %	158 166
Europejski Chrześcijański Ruch Polityczny	ECPM	140 512	1 000 214	1 140 726	83 %	—
Grupa Tożsamość i Demokracja	ID	114 250	615 067	729 317	90 %	—
OGÓŁEM		5 709 693	38 929 792	44 639 485		1 899 831

Uwagi:

Uwaga ⁽¹⁾: Składa się z drugiej części ostatecznego finansowania na 2018 r. i pierwszej części ostatecznego finansowania na 2019 r., zgodnie z decyzją Prezydium z 18 stycznia 2021 r.

203. odnotowuje, że w 2019 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 3 wykorzystano w następujący sposób ⁽²¹⁾:

Fundacja (2019)	Skrót	Związek z partią	Zasoby własne	Ostateczna kwota dotacji z PE	Dochody ogółem	Dotacje z PE w % kwalifikowalnych wydatków (maks. 95 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw lub strata)
Ośrodek Studiów Europejskich Wilfried Martens	WMCES	PPE	622 669	5 971 543	7 433 520	95 %	255 171
Fundacja Studiów Europejskich i Postępu	FEPS	PES	662 446	5 142 293	5 906 538	92 %	—
Europejskie Forum Liberalne	ELF	ALDE	202 565	1 798 601	2 114 273	95 %	90 914
Europejska Fundacja Zielonych	GEF	EGP	79 513	1 368 333	1 484 738	95 %	—
Transform Europe (Zmienić Europę)	TE	EL	110 698	1 096 144	1 217 889	92 %	7 401

⁽²¹⁾ Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

Fundacja (2019)	Skrót	Związek z partią	Zasoby własne	Ostateczna kwota dotacji z PE	Dochody ogółem	Dotacje z PE w % kwalifikowalnych wydatków (maks. 95 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw lub strata)
Instytut Europejskich Demokratów	IED	PDE	23 261	421 786	472 185	95 %	—
Fundacja Coppeters	Coppieters	ALE	84 666	534 179	618 845	95 %	38 624
Nowy Kierunek – Fundacja na rzecz Reformy w Europie	ND	Partia ECR	253 558	1 636 452	1 995 962	95 %	—
Sallux	SALLUX	ECPM	23 537	365 590	448 654	95 %	3 282
Fundacja Association pour l'Identite et Democratie	Fundacja ID	ID	23 000	436 999	978 653	95 %	-
OGÓŁEM			2 085 913	18 771 920	22 671 257		395 392

204. z zadowoleniem przyjmuje, że Komisja zamierza dokonać przeglądu rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/673 ⁽²²⁾ pod koniec 2021 r., aby wykroczyć poza obecny cel, jakim jest zajęcie się zasadami finansowania i przejrzystości oraz złagodzenie warunków rejestracji na mocy art. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 i otwarcie członkostwa dla wszystkich obywateli Unii, w celu zapewnienia bardziej integracyjnej reprezentacji partii politycznych działających na szczeblu europejskim;
205. zauważa z niepokojem, że kilka istniejących ponadnarodowych partii politycznych aktywnych w polityce europejskiej i reprezentowanych w Parlamencie nie może oficjalnie zarejestrować się jako europejskie partie polityczne ze względu na wymogi wymienione w rozporządzeniu (UE, Euratom) 2018/673, co w konsekwencji utrudnia demokratyczną reprezentację mniejszych partii politycznych na szczeblu europejskim; w związku z tym proponuje, by do końca 2021 r. Komisja przedstawiła ambitny wniosek dotyczący reformy w tym zakresie.

⁽²²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/673 z dnia 3 maja 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1141/2014 w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (Dz.U. L 114 I z 4.5.2018, s. 1).